

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 69

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 20 de desembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 10565/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a alteració de les condicions urbanístiques del PTM. 3027
  - 2) RGE núm. 10563/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contrarestar l'impacte dels retalls. 3028
  - 3) RGE núm. 10567/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retallades als empleats públics. 3029
  - 4) RGE núm. 10570/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa Conferència sectorial d'educació. 3030
  - 5) RGE núm. 10568/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat d'informació a IB3. 3031
  - 6) RGE núm. 10571/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subhasta pública de patrimoni. 3032
-
-

- 7) **RGE núm. 10574/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acció humanitària per pal·liar la crisi del Sahel. 3033
- 8) **RGE núm. 10581/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a interlocutòria del Tribunal Constitucional. 3033
- 9) **RGE núm. 10572/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reestructuració de personal de l'IBANAT. 3034
- 10) **RGE núm. 10577/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades tècniques sobre recomanacions en espectacles de grans aforaments. 3035
- 11) **RGE núm. 10573/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'acció de turisme per al 2013. 3036
- 12) **RGE núm. 10575/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell Agrari Interinsular. 3036
- 13) **RGE núm. 10576/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autoconsum d'energia elèctrica. 3037
- 14) **RGE núm. 10564/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous impostos. 3038
- 15) **RGE núm. 10569/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descompte de residents en el transport marítim. 3039
- 16) **RGE núm. 10578/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditoria tècnica de recursos humans. 3040
- 17) **RGE núm. 10562/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pressió urbanística. 3041
- 18) **RGE núm. 10566/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retallades a la ciutadania. (**Decaiguda**). 3042
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 294/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en matèria lingüística. 3042
- III. Debat i votació dels escrits mitjançant els quals se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 7585/12**, pel qual se suspèn la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament, següents:
- 1) **RGE núm. 10548/12**, presentat pel Grup Parlamentari Socialista. 3047
- 2) **RGE núm. 10551/12**, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. 3048
- IV. Debat i votació, si n'és el cas, del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 7585/12**, pel qual se suspenen la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament. 3054
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom, senyores i senyors diputats. Avui començarem un plenari, el plenari següent, amb el següent ordre del dia: primer començarem amb les preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 10565/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a alteració de les condicions urbanístiques del PTM.

La primera pregunta, RGE 10565/12, presentada pel diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, té la formulació següent... Ah, molt bé. Té la paraula.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company, Sr. Conseller, a les informacions aparegudes a un mitjà de comunicació el diumenge, el dilluns i el dimarts, s'afirma que vostè està estudiant canviar la normativa urbanística a sòl rústic per, entre altres coses, permetre edificar habitatges unifamiliars en parcel·les de 7.000 metres quadrats o d'una quarterada, si li va millor.

Ens pot explicar què hi ha de cert en tot això?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carbonero, com vaig tenir oportunitat d'explicar-li telefònicament, aquí no només diu això, diu que hem tengut reunions, etc., i li vaig dir que tot és mentida. És a dir, jo no he assistit a cap reunió de les que es diuen aquí, i molt manco sé de quin document em xerren. No ha sortit de la direcció general, és mentida.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pot continuar el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company, vostè diu que no és vera, però m'agradaria que concretàs un poc més les seves intencions en sòl rústic, perquè les informacions aparegudes i publicades són prou detallades per no preocupar-se.

Jo li he de ser sincer, m'ho vaig creure; m'ho vaig creure perquè està en línia amb el que fan vostès a altres indrets, per exemple al projecte de llei de *viviendas rurales sostenibles de la comunidad de Madrid*, també anomenada "lleis virus" pels grups proteccionistes. Aquest projecte proposa l'edificació d'habitatges a tot tipus de sòl rústic en parcel·les de 6 hectàrees i *mansiones* de 1.000 metres quadrats de superfície construïda. Vaig creure que vostè hi està d'acord, perquè el projecte de llei no tan sols té el suport d'empresaris immobiliaris sinó també d'ASAJA.

Sr. Conseller, tot territori té una capacitat de càrrega, uns límits de creixement determinats pel consum d'aigua, l'evacuació d'aigües residuals, el paisatge... -per cert, Sr. Conseller, nova interlocutòria ahir del Tribunal Superior de Justícia sobre Ses Covetes, sobre la demolició de Ses Covetes; mantendran aquest sòl com a urbà?--; sobretot límit de creixement, el manteniment dels usos primaris en el sòl rural, uns límits que si s'ultrapassen es posa en perill un sistema que és fràgil i molt preuat.

A Madrid, a la llei d'habitatges en sòl rústic, li diuen virus per la similitud entre l'efecte letal de la dispersió residencial pel territori amb la infecció cel·lular d'un virus. Quant al territori, crec que els virus són especuladors que es mantenen a retxa sempre que el sistema immune els tengui controlats. Quan falla aquesta barrera els virus especuladors ataquen i infecten de forma exponencial el territori. El millor és tenir unes bones vacunes en forma de lleis i plans de protecció territorial que no permetin que s'estengui l'epidèmia. Aquí el que interessa saber no és si va tenir una reunió o deu amb el Consell de Mallorca, ni si va ser el mes de juny o ara, el que interessa saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

...és què pensa vostè de la barbaritat de possibilitar d'edificar en sòl rústic. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Carbonero, jo crec que sí que té a veure si hi ha reunions o no, perquè damunt això es basen les altres coses. Vostè la pregunta que em fa i que l'altre dia vaig aprofitar per telefonar-li era si hi havia hagut reunions en què es va parlar d'aquests temes. Escolti, si no hi ha hagut reunions no es va parlar d'aquests temes, i aquest document no ha sortit de la Direcció General de Territori.

Vostè i jo hem anat al cine la setmana passada plegats? No. Se'n recordaria vostè si hi ha anat, no és ver?, i sobretot si hi ha anat amb mi.

(Rialles)

Aleshores no, no hi he anat.

(Alguns aplaudiments)

Després..., allò segon: per tant molt menys parlarem de la pel·lícula allà on hem anat al cine, molt menys en parlarem. Per tant m'ha de permetre que, escolti, no és que estigui molest ni indignat, sinó molt sorprès que jo vagi a llocs amb el Sr. Carbonero i no me n'assabenti. Per tant és la mateixa situació quan em diuen que me n'he anat amb la Sra. Bosch, amb la qual no he anat a cap reunió ni una, ni una. O que el Consell de Mallorca estigui perplex.

Miri, Sr. Carbonero, el que pensam del sòl rústic o no pensam del sòl rústic..., se'n recorda, d'aquests coloretts?, i el Sr. Barceló també, eh?, perquè aquí hi ha una sèrie de qüestions de sòl rústic que li vaig donar a vostè, i vaig donar al Sr. Barceló i al Sr. Alorda, perquè són qüestions que hauríem de resoldre i vull conèixer les seves opinions, i les meves i les dels nostres i asseure'ns a una taula. Això fa una sèrie de setmanes que vostè ho té. També li vaig dir el que fèiem comptes fer amb la Llei del sòl, que teníem les dues possibilitats, anar a un tema més urbà, de temes urbans i un de rústic o no. De tot això vostè i jo n'hem parlat.

Avui matí m'estava afaitant i he sentit per la ràdio que vostè havia dit que no ens havíem vist cap vegada; després l'he sentit a vostè i ha dit que no, que realment no havíem consensuat res. Encara no podem consensuar res, no tenim ni el primer esborrany, però sí que n'hem parlat, eh?, però tendrem el primer esborrany i llavors serà quan començarem a parlar-ne i a millorar-lo si vostè em dóna idees per millorar-lo, o qualsevol altre grup, o el Sr. Alorda o el que sigui.

Per tant, en resum, miri, està plasmat aquí els dubtes que tots tenim, vostès i nosaltres. Si hem de menester un virus ens podem vacunar, vostè i jo, tots dos plegats.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 10563/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contrarestar l'impacte dels retalls.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la següent pregunta, RGE 10563/12, presentada per la diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors del Govern, amb quines mesures preveu el Govern d'aquesta comunitat contrarestar l'impacte en el retall en subsidis i prestacions que el Govern de l'Estat estarà exercint a les nostres illes en el 2013?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula pel Govern el vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Molt bon dia. Com vostè diu són competències que són estatals, que no són de la comunitat autònoma, i el que farà la comunitat autònoma en qualsevol cas és continuar amb la seva política de racionalització de la despesa, d'ajustar tota la despesa a criteris d'eficiència per aconseguir el major impacte en els objectius perseguits.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Sr. Vicepresident econòmic, creim que no serà suficient, no serà suficient i en aquest sentit només m'he de remetre a les dades. L'impacte del retall de subsidis i prestacions d'atur per al 2013 a la nostra comunitat autònoma és de 41,9 milions d'euros, sobre les persones que estan a l'atur, quan tenim una realitat laboral molt complicada, una realitat laboral que ens assenyala que la cobertura de subsidis i prestacions ha baixat i està baixant any rere anys fins i tot abans d'aquest impacte tan dur que tindrem dins el 2013.

El nivell de cobertura de les prestacions era d'un 71,2% l'any 2010; ara el mes de novembre el nivell de cobertura està ja en un 62,3%. Però a més a més, amb la situació i la política econòmica que duen, en aquest moment què està passant? S'està incrementant l'atur de llarga durada, fins i tot el mes de novembre, en què diuen que baixa l'atur; en canvi l'atur de llarga durada s'ha incrementat un 17%, i ja és el 30% del total de l'atur, quan l'any passat era un 25%. Per tant no és una bona direcció la que estam fent per pal·liar aquestes dificultats. O, és més, quan tenim en aquest moment 94.866 persones inscrites a l'atur en el SOIB que no reben prestacions. Són 13.400 més que el mateix mes, el novembre, del 2010.

Per tant puja l'atur pel que fa referència a l'atur de llarga durada, baixa la cobertura de prestacions, i a més a més tindrem un impacte d'una baixada durant el 2013 de 41 milions d'euros. Vertaderament és preocupant que no hi hagi mesures per contrarestar-ho; baixant les polítiques actives un 32% per al 2013 vertaderament és lamentable, molt lamentable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Torn del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Bé, a vostè li semblarà lamentable, però allò cert és que les seves polítiques actives durant la legislatura passada l'únic que varen fer va ser afegir atur, atur i atur. I en aquest sentit...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...i en aquest sentit el que és molt important és que les polítiques actives siguin ben dissenyades i estiguin ben coordinades també amb les polítiques passives, i això permet fer la doble opció, per una banda ajustar les despeses o els recursos adreçats en matèria de subsidis, bàsicament en el RAI i en el Prepara, bàsicament aquests dos, i a partir d'aquí arribar a una coordinació que pugui crear l'entorn adequat perquè l'atur es vagi reduint, tal com veure que passa els propers mesos.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 10567/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retallades als empleats públics.

Passam a la següent pregunta, presentada per la diputada..., RGE 10567/12, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, des de l'inici d'aquesta legislatura els empleats públics estan patint una onada d'actuacions i de declaracions per part del seu govern que els criminalitza permanentment llançant dos missatges, bàsicament amb el missatge que sobren empleats públics a la nostra comunitat i que, a més, no fan prou feina i per tant han de treballar més i cobrar menys.

Ens pot dir, Sr. Conseller, si creu que són justes les retallades que estan patint els empleats públics? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, pel torn del Govern, el conseller Sr. Simó Gornés.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, cap dels dos arguments que vostè empra són certs. La Conselleria d'Administracions Públiques, el Govern de les Illes Balears, està prenent decisions difícils però que són necessàries per tal de sortir d'aquesta situació. Creim que el que toca és tirar endavant i treballar cada dia per tal que aquestes dures mesures puguin ser el més provisionals possibles, i en cap moment nosaltres ni criminalitzam ni pensam que els funcionaris facin una mala feina; al revés, l'auditoria tècnica, com vostè sap, posa

molt clara aquesta funció i les mancances que hi ha a l'administració pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sr. Conseller, totes les mesures que vostès prenen són provisionals, perquè la legislatura dura quatre anys. Evidentment amb un canvi de govern totes aquestes mesures es canviaran.

I resulta que com diu vostè hi ha una auditoria tècnica, que sembla ser que demà volen aprovar en el Consell de Govern, que diu tot el contrari del missatge que vostès estan llançant, i és que els empleats públics de la nostra comunitat són insuficients i que els departaments estan saturats. A més a més es dona la paradoxa que mentre han acomiadat personal laboral de determinades empreses com per exemple Espais de Natura, resulta que aquesta auditoria tècnica diu que hi manca personal. Com quedam, Sr. Conseller?, per què estan acomiadant personal d'una empresa pública i a la vegada la seva auditoria li diu que hi manca personal si no contracten amb una altra empresa pública?

Però vostès paral·lelament segueixen amb les retallades de drets socials i laborals de tots els empleats públics de la nostra comunitat; en treuen la paga extra de Nadal, i si a vostès els és igual com afectarà això a cada família, com a mínim s'haurien de preocupar dels milions d'euros, aproximadament uns 300 milions d'euros segons el CRE, que la nostra economia deixarà d'ingressar aquest Nadal per culpa de les retallades als empleats públics. I no cal ser economista per veure que si s'elimina el consum, això afectarà negativament la cadena productiva.

Per altra banda, Sr. Conseller, jo el que li deman és que apliquin la recomanació que fa la Defensora del Poble, la Sra. Becerril, que diu expressament que es pagui el 25% de la paga extra de Nadal, ja que aquest reial decret de 15 de juliol estatal va entrar un mes i mig després que aquests treballadors ja haguessin meritat el seu dret a cobrar la paga extra, i diu que el *cumplimiento riguroso de la norma puede provocar situaciones injustas...*

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

...o perjudiciales. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Simó Gornés.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Sra. Diputada, l'auditoria no diu res del que vostè acaba de dir, res, ni un fil.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Res. Jo no sé quin document haurà consultat vostè. L'auditoria diu que el personal està mal distribuït però que no sobra personal, açò és el que diu l'auditoria.

I miri, vostè que em parla d'injustícies, permeti'm que li digui que el que és injust és que la nostra conselleria es trobés un deute de 92 milions d'euros; açò és injust, és injust.

(Alguns aplaudiments)

El que és injust és que vostès prometin fer una sèrie de pagaments i arribin a una sèrie de compromisos i després no hi hagi ni partida pressupostària que estaloni aquests compromisos. El que és injust és resoldre de forma unilateral uns convenis que deixen..., anava a dir una paraula que no toca, deixen aquesta comunitat autònoma en una molt mala situació. Açò és absolutament injust, i vostè ara aquí ve a preocupar-se dels funcionaris.

Escolti, miri, li recordaré una frase; ho llegiré perquè consti literalment, la va dir vostè en unes declaracions: "Demano als funcionaris un esforç de solidaritat amb les persones que es troben en una situació encara més difícil, donat que ells, els funcionaris, tenen segur el seu lloc de feina". Açò ho deia vostè, açò ho deia vostè, i vostè ve aquí a parlar-nos de justícies o d'injustícies? Vostès? Li demano un poc més de seriositat, Sra. Diputada. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 10570/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa Conferència sectorial d'educació.

Passam a la següent pregunta, RGE 10570/12, presentada per la diputat Sra. Aina María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, aquests dies que hem estat debatent aquí el pressupost també hem parlat de la importància del model educatiu i de la necessitat d'un canvi d'aquest model davant el fracàs que ha suposat el que teníem fins ara.

En el model educatiu ens jugam una gran part de l'èxit de les nostres polítiques educatives. El model educatiu, el disseny del qual és competència de l'Estat, requereix de la col·laboració de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències. Gran part de l'èxit d'aquest model requereix de la seva complicitat o de la nostra complicitat, de les comunitats autònomes.

Ahir es varen tornar a reunir els consellers de les diferents comunitats autònomes amb el ministre d'Educació per tractar d'aconseguir el major consens possible sobre l'esborrany de la llei de la millora de la qualitat educativa anomenat LOMCE. Crec que ja és la quarta vegada que es reuneixen. Encara que pels mitjans de comunicació tenim certa informació, el Grup Parlamentari Popular creu important conèixer directament del conseller d'Educació, Cultura i Universitats els principals punts tractats en aquesta conferència sectorial d'ahir.

És per això, Sr. Conseller, que li feim la següent pregunta: quina valoració fa el conseller d'Educació, Cultura i Universitats de la conferència sectorial celebrada aquesta setmana?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té el torn de paraula el Sr. Conseller Sr. Rafel Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament ja a la quarta reunió d'ahir el que vàrem fer va ser posar damunt la taula tots aquells aspectes que aquesta darrera setmana havien fer arribar distintes comunitats autònomes per tal d'anar millorant i proposant alternatives a punts molt concrets del mateix..., no li diria esborrany perquè ja seria un document quasi definitiu davant projecte, que així i tot el Sr. Ministre encara ens va comentar en la seva intervenció final que tendria una redacció més acurada i més explícita en determinats termes.

Les intervencions varen ser de distint signe, algunes forces polítiques argumenten que alguns fan possible no donar suport exprés, algunes altres, la majoria, sí, i algunes (...) de comunitats autònomes i en concret la intervenció que vaig fer jo, vaig posar de manifest la necessitat d'aclarir alguns aspectes; un d'ells, donar encara més importància a la funció directiva recollint una esmena del Consell Escolar de l'Estat, que manifestava clarament la necessitat o la idoneïtat de posar dins les plantilles orgàniques dels centres la figura de director com una figura específica. Ens pareix realment una aportació important que explicitarem en aquesta reunió, i també voler deixar molt clar el paper de les llengües cooficials dins els text final de la LOMCE.

En aquest sentit, i així consta en acta, el que va quedar clar és allò que avui surt als mitjans de comunicació dit pel Sr. Ministre per tal que aclareixi definitivament els conceptes que en un moment donat es varen dir com a A, B i C, les matèries A, B i C, i que avui en dia s'han definit més com a troncats, específiques i d'especialitat.

Si troncal, la definició en si, fa referència a aquelles matèries en les quals té competències plenes l'Estat, la llengua cooficial seria absurd pensar que en té competències l'Estat; per tant dona competència a les comunitats autònomes. Però el text final manifestarà claríssimament que a tots els efectes de càrrega horària, consideració d'avaluació, tractament, presència de llengua i literatura castellana i catalana pròpia d'aquestes illes serà exactament el mateix. Això va ser el punt en el qual realment al final el ministre, i en part, supòs, a causa de la intervenció d'aquest conseller, va deixar molt clar damunt la taula, especialment a dues comunitats bilingües que hi varen fer especial referència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 10568/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat d'informació a IB3.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 10568/12, presentada pel diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui els professionals dels serveis informatius d'IB3 estan en vaga indefinida. Vagi per endavant la nostra solidaritat i tot el nostre suport en la seva lluita...

(Alguns aplaudiments)

La pregunta que ens hauríem de fer tots i el Govern en primer lloc, és com és possible que haguem arribat a aquesta situació, sobretot si tenim en compte que l'Ens Públic de Radiotelevisió ha tengut el privilegi de no veure reduït el seu pressupost per a aquest proper any 2013, a diferència de Salut o Educació. I a pesar d'això, les empreses que gestionen els serveis informatius, plantegen un ERO que deixarà al carrer a 63 professionals. 5 a Menorca, 6 a Eivissa, i Formentera sense cap tipus de cobertura. A més, 10 del acomiadaments són a la ràdio, un terç de la plantilla per si no ho sabien.

Ens demanam si al Govern li preocupa aquest assumpte, la greu situació de la ràdio i la televisió pública. I ens demanam si creuen possible mantenir la qualitat dels informatius i la cobertura de tot el territori en la situació en què quedaran aquests serveis informatius. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Gómez.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Muy buenos días a todos. Sr. Diputado, yo no sé si usted no se ha percatado que este ERE corresponde y lo hace una empresa privada. Por lo tanto, creo que nosotros tenemos que tener total respecto a lo que decida esta empresa privada. Además, tengo que decirle que la relación contractual con esta empresa, lo es con un ente público totalmente autónomo. Por lo tanto, las relaciones que tengan entre ellos debemos, creo yo, como mínimo respetarlas

Muchísimas gracias.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Ha quedat clar Sr. Conseller. Com Ponç Pilat, se'n renta les mans, se'n toca el nas del que passi a IB3. I això que va dir dimarts passat que les nostres illes mereixen una televisió pròpia, que es faci ressò d'allò nostre, que transmeti i informi - informi, va dir vostè-, d'allò que succeeix en el territori. Continuem sense entendre com pretenen que es mantengui la qualitat i la cobertura en el territori amb aquest ERO i que a més, se'n toquin el nas del que passi.

Mirin, vostès s'han obsessionat a reduir el pressupost, han passat de 56 milions a 30, seguint una línia descendent que venia el 2009, com vostè va reconèixer dimarts. Però també és cert que no han estat capaços ni tan sols de complir amb l'objectiu que es varen marcar l'any passat. I han aprovat ara una modificació de la llei, per impedir l'obligat cessament del consell de direcció, perquè han tengut un desviament de 10 milions d'euros de pressupost, ni més ni menys que una tercera part del que havien previst el 2012 i que pagarem entre tots.

Però, a més, durant aquest any han tengut protestes del comitè d'empresa per manipulació informativa, han assumit de cada vegada un control més absolut del mitjà. I no només això, han enganat repetidament els professionals, el sector audiovisual i la ciutadania. El Govern ha negat en diverses ocasions durant aquest, per boca del portaveu Sr. Bosch i altres consellers, que es tengui intenció de privatitzar l'ens. Idò bé, el portaveu d'Hisenda del PP va afirmar en aquest ple dimarts passat, que no descartaven la privatització d'IB3. Com quedam? Aquest govern torna enganyar els professionals i els ciutadans? O estam davant una nova mostra, un nou exemple d'improvisació, de manca de rumb, de caos en la gestió d'aquest govern?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Després d'un any no només no han sabut donar solucions, sinó que cada dia creen un problema nou.

(Remor de veus i aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat! Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Yo creo, Sr. Bonet, que usted no recuerda que estuvo gestionando también, tuvo responsabilidades en el ente público, creo que no se acuerda. Tengo que decirle que el control que se tiene ahora del ente, tanto en su gestión como en el presupuesto, nada tiene que ver a cuando ustedes la gestionaban, desde luego. Ustedes lo iniciaban con un presupuesto, pero al final no sabían el presupuesto que liquidaban. Es decir, lo iniciaban con 50 millones y lo liquidaban con 93, por ejemplo. Aquí hay un hecho cierto, son 30 millones y esos 30 millones bastaran para la gestión.

En cualquier caso quiero decirle respeto porque el ERE corresponde a una empresa privada, que tiene una relación contractual con un ente público autónomo. Por lo tanto, total respeto. En cualquier caso quiero agradecerle que de una forma implícita, usted en la formulación de su pregunta haya reconocido la calidad de los informativos, que hasta ahora desde luego no lo había hecho, todo lo contrario, venía un día sí y otro también desacreditándolos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 10571/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subhasta pública de patrimoni.

LA SRA. PRESIDENTA:

Següent pregunta RGE núm. 10571/12, presentada pel Sr. Oscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Hace ya algunos meses este gobierno anunció el Plan de equilibrio económico, en el cual se pretendían medidas bien concretas. Entre estas se decidió prescindir de aquel patrimonio público inmobiliario excedentario, en desuso y no estratégico por los intereses de la comunidad autónoma.

Tras las feroces críticas de la oposición, primero, a las que después se sumó el más puro escepticismo para la subasta, en nuestra opinión hay que decir que sólo el trabajo y la confianza en nuestras posibilidades, porque no la duda ni el escepticismo, han hecho que meses después hayamos colmado los objetivos marcados para este año redimensionando la estructura administrativa y prescindiendo de lo excedentario y superfluo en la administración. Entre estos y por primera vez esta legislatura, la subasta de patrimonio inmobiliario en desuso y que sólo generaba un gasto hasta la fecha, se ha resuelto finalmente de manera exitosa, con el consiguiente interés para las arcas públicas autonómicas y el beneficio común.

Así las cosas, Sr. Conseller de Administraciones Públicas, ¿qué opinión le merece el resultado obtenido en la primera subasta pública de patrimonio de la comunidad autónoma de las Islas Baleares?

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputat, com vostè ha dit el Pla d'equilibri econòmic del Govern preveu en el capítol d'ingressos la subhasta pública de béns immobles. Es tracta de vendre edificis i solars que estan en desús i que només el fet d'haver-los de mantenir, ja genera una despesa. Per tant, es tracta de desfer-se d'unes despeses de manteniment d'uns immobles que no s'empren, que no empram i aconseguir ingressos a canvi.

En la seva majoria li he de dir que són immobles allà on fa molt de temps que no s'hi ha fet cap tipus de tasca de conservació i que no s'empren. En l'actual moment, no només de contenció de la despesa, sinó de racionalització de l'administració, tampoc no preveim que hagin de ser necessaris per a cap servei, ni a curt ni a mig termini. El procés es va iniciar el juny amb la convocatòria de la primera subhasta pública, seguint el procediment que marca la Llei de patrimoni d'aquesta comunitat autònoma i els seus terminis. S'han duit a terme les quatre convocatòries per al primer lot. A la darrera, celebrada dia 13 de desembre, se va fer efectiva aquesta venda. S'ha venut l'edifici de Can Fàbregues per gairebé 1.100.000 milions i una parcel·la del Parc BIT per 525.000 euros. En total 1.600.000 euros, que d'alguna manera donen una mica d'alè a les arques de la nostra comunitat autònoma.

La Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques, per cert, té en marxa també dos altres processos de subhasta pública que inclouen 28 nínxols, una finca rústica amb una edificació i un pis amb plaça d'aparcament, tots ells a Mallorca. Tota la informació d'aquests immobles i també el punt en què està cada procés, és a la web del Govern per a informació pública. L'exercici de transparència d'obrir nous canals de comunicació amb possibles inversors està obert.

Per tant, expressam la nostra satisfacció per tal de què poc a poc se puguin alliberar aquests immobles. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 10574/12, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acció humanitària per pal·liar la crisi del Sahel.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 10574/12, presentada per la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. La ejecución de las estrategias, objetivos y actuaciones del Plan director 2012-2015, aprobado por el Consejo de cooperación y el Consejo de Gobierno y pendiente de debate en este Parlamento, son los ejes vertebradores de las actuaciones del Govern en materia de cooperación al desarrollo para el año 2013. Este plan prioriza las líneas de cooperación directas, encaminadas a garantizar una rápida respuesta a situaciones de emergencia y necesidades de ayuda humanitaria, ante las llamadas internacionales.

En Baleares la situación en materia de cooperación viene arrastrando ciertos ajustes desde hace ya varios años. De hecho, la financiación se redujo en la legislatura pasada en un 45% con respecto a 2007. Es más, las previsiones presupuestarias fijadas en el I Plan director sectorial no sólo se han cumplido, sino que ha habido una disminución progresiva de los recursos económicos. Únicamente se cumplió la previsión presupuestaria en el 2008. A partir de ese año, los recursos han ido disminuyendo en lugar de aumentar, para llegar a ese 0,7 que algunos nos reclaman hoy. Aunque en el papel se ponían unas cifras, lo cierto es que no se cumplían. De los 20 millones presupuestados en 2011, se ejecutaron únicamente 4,8 millones.

Este gobierno, a pesar de la situación, mantiene en lo posible sus esfuerzos para dar cobertura a aquellos que peor lo están pasando, en situaciones de extrema emergencia. Así pues, el presupuesto tendrá como objetivo prioritario establecer partidas para fondos de emergencias, adquisición de kit y material de posicionamiento de ayuda humanitaria y de cooperación directa, a través de organismos internacionales y las ONG, especialmente para actuaciones con la población refugiada.

Por ello Sr. Conseller, ¿en qué consiste la acción humanitaria llevada a cabo por el Govern, para paliar la situación de emergencia provocada por la crisis del Sahel?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, asistimos nuevamente a una grave crisis humanitaria que afecta a más de 18 millones de personas, en 9 países, en la zona del Sahel, 5 millones de niños en riesgo de desnutrición y según los datos de la ONU, entre 1 millón y 1,5 millones de estos niños, su vida pende de un hilo. Paralelamente a esta crisis alimentaria y nutricional, nos encontramos con epidemias de cólera, conflictos armados y además con población refugiada.

Desde la Conselleria de Presidencia, tengo que decirle que dentro de nuestras limitadas posibilidades económicas, se han hecho en los últimos meses dos envíos importantes de material médico, destinados a Chad y a Burkina Faso, donde se concentra buena parte de la población refugiada de Malí. En el caso de Burkina Faso, en colaboración con *Apotecaris Solidaris* y con *Metges del Món*, hemos enviado dos lotes de pediatría, dos de obstetricia y uno de material médico diverso, gracias a los cuales se van a poder atender a más de 10.000 personas.

El envío de material médico al Chad se compone de dos equipos de medicación de emergencia sanitaria, dos equipos de trauma, con material de inmovilización y curas, un kit pre-hospitalario con material de reanimación, intubación, ventilación y material para traslados y finalmente un kit de electromedicina.

Como puede observar Sra. Diputada, dentro de nuestras posibilidades, esta comunidad autónoma está siendo solidaria con estas personas y con estas regiones que más lo necesitan.

Muchísimas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 10581/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a interlocutòria del Tribunal Constitucional.

Pregunta número 8, RGE núm. 10581, presentada per la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Bon dia a tothom. Sr. Vicepresident, una vegada fet públic la interlocutòria del Tribunal Constitucional en relació a l'exclusió pública normalitzada a tota la població immigrant no regularitzada, pensa el Govern de la comunitat autònoma tornar la targeta retirada el mes de setembre a tots aquells ciutadans a qui va ser retirada?

Gràcies.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

El Govern pensa seguir les normatives vigents que hi ha en aquest moment i que marquen la situació que estam desenvolupant. Per tant, res no afecta la trajectòria que estàvem seguint.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. Conseller, la interlocutòria del Tribunal Constitucional marca diverses coses que vostès han negat fins ara. Hi ha sanitat a dos nivells, perquè els advocats de l'Estat varen haver de justificar que abans una població tenia dret a una sanitat pública i ara no. En segon lloc, diu que no donar sanitat pública a totes les persones que conviuen a un país, a un territori, perjudica la sanitat pública col·lectiva. Això ho diu la interlocutòria. I tercer punt, diu que el dret a la salut i a la integritat de la vida està per damunt de l'obsessió pel dèficit. Concretament diu: *"no puede verse desvirtuado por la mera consideración de un eventual ahorro económico la salud. Ahorro económico que no ha podido ser concretado"*.

Sr. Vicepresident, la salut no és una taxa que pot ser tornada als ciutadans si l'han pagada de forma anticonstitucional, o una paga extra, que la poden cobrar els funcionaris si l'han cobrada de forma anticonstitucional. La salut, una vegada en què aquesta interlocutòria es converteixi en sentència, com compensaran els deterioraments en la salut pública? Com compensaran el deteriorament de la salut privada d'aquestes persones que han ara estan excloses?

El nostre grup parlamentari, després de la lectura de la interlocutòria i per dignitat del país, li demanam que tornin la targeta sanitària, que llevi aquesta comunitat autònoma de la llista de comunitats autònomes que prediquen l'*apartheid* sanitari i retorni la dignitat a aquesta comunitat autònoma, com han fet altres comunitats autònomes molt més civilitzades, País Basc, Catalunya, Astúries i Andalusia.

Gràcies.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquesta comunitat autònoma no fa cap discriminació, ni té dues mesures en matèria sanitària, ni molt manco! Actualment s'està atenent totes les persones, com no pot ser d'altra manera, que tenen unes necessitats en matèria d'urgències, un accident, o el que sigui.

Una altra cosa és que tota la sanitat, ben igual que l'educació i ben igual que els serveis socials estan sotmesos a processos de gestió i aquesta gestió en moltes ocasions és millorable. Es va fer una proposta en el seu moment i és la que de moment està en vigor a tota la normativa estatal, i ho vull recordar, per millorar aquesta gestió en matèria sanitària. I aquí no hi ha hagut cap canvi, cap modificació. Una interlocutòria que fa referència a una qüestió puntual del País Basc no té res a veure amb allò que està passant a Balears.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 10572/12, de l'Hble. Diputada Sra. Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reestructuració de personal de l'IBANAT.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregunta número 9, RGE núm. 10572/12, presentada per la diputada Sra. Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La política forestal crec que és una de les apostes més importants que ha fet aquest govern des del primer moment, probablement perquè una de les primeres actuacions que va haver de fer com a president electe d'aquesta comunitat, encara no elegit pel Parlament, el Sr. Bauzá, va ser justament venir a l'incendi de Morna a Eivissa.

Aquesta política forestal avui en dia ha estat posada en dubte, aquests dies hem tengut el debat de pressuposts, vàrem parlar d'aquest tema, però crec que la qüestió és de la suficient importància per tornar-hi incidir i tranquil·litzar tots els ciutadans de les Illes Balears, explicant, Sr. Conseller, si la reestructuració prevista a l'empresa pública IBANAT afectarà o no la política forestal, la magnífica feina, i des d'aquí vull felicitar totes les brigades i a tot el personal d'IBANAT i de la conselleria per la seva magnífica feina, que treballen a peu de bosc tant a l'hivern, com a l'estiu, per evitar que els nostres boscos, que el nostre patrimoni natural es vegi malmès en incendis com ha ocorregut en el passat.

Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, jo crec que hem de començar, ho feim sempre, reconeixent la gran feina que s'ha fet per part del personal d'IBANAT en relació a l'extinció d'incendis. Ho hem vist durant un estiu que ha estat el més complicat dels darrers anys, mai no s'havien vist tants d'incendis simultàniament, hi hem fet front, hem actuat per terra i per aire, de forma totalment coordinada, ho hem fet també amb l'112. És a dir, les coses dins la gravetat que hi ha hagut, han funcionat.

Jo crec que una de les coses que s'han de dir, és que hi ha determinades situacions que es poden donar dins l'extinció d'incendis, que ni amb 400 treballadors, que és la punta de contractació que tenim dins IBANAT, o amb 4.000 treballadors no se solucionarien en un moment donat. El que hi ha d'haver és uns mínims. Això ho tenim bastant comprovat. Nosaltres ja duim dos estius i enguany hem pogut veure que amb una mitjana de 300 treballadors, amb puntes de 400, hem pogut fer front a les situacions que s'han donat i això gràcies a la seva professionalitat.

De puntes de 400 treballadors, parlem que hi ha hagut una reestructuració que afecta a 7 treballadors que són de tasques administratives. Per tant, que es posi en dubte, que la situació empitjorà com s'ha dit, de cap manera, no quadra. Els 7 administratius no surten fora, ni tampoc quadra amb altres històries. Jo crec que hem de deixar també una altra cosa molt clara i ho hem repetit. De les 74.000 hectàrees que hi ha d'espais naturals, n'hi ha 62.000 de privades. Dins aquestes generalment, feim actuacions puntuals, però l'administració generalment no hi entra, qui se'n cuida són els privats.

Per tant, també això que s'ha dit de forma tan ostentosa que acabam amb les polítiques mediambientals d'aquesta comunitat, etc., cau pel seu propi pes. Jo deman serietat, és veritat que és dolorós, ho he dit també moltes vegades, no ens agrada gens haver-ho de fer, però el que sí hem fet ha estat no jugar en cap moment amb els mínims indispensables que necessita aquesta comunitat autònoma per garantir els seus boscs, per garantir en condicions normals una protecció digna de tota la part forestal. I vull recordar que vàrem trobar molta feina endarrerida amb els temes dels plans forestals i que ara ens posam al dia.

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 10577/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades tècniques sobre recomanacions en espectacles de grans aforaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregunta 10577/12, presentada per la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Les Balears són una destinació turística de primer ordre i molts són els factors que constitueixen els valors afegits que són determinants per a l'elecció dels nostres visitants, entre ells hi trobam la seguretat pública. Som i hem de continuar sent una destinació segura. Per això, tot el que envolta els mecanismes de seguretat, de prevenció i d'actuació davant emergències s'han de revisar, actualitzar i modernitzar, a més, tenint en compte que són moltes les persones, residents i visitants, que tenen a les Balears com un referent d'oci i de lleure. Esdeveniments com els que succeïren recentment a una macro festa a Madrid o fa pocs anys a Alemanya ens posen, si cal, més en alerta sobre el perill que comporten les grans concentracions de persones. La previsió i la prevenció és clau per evitar tragèdies que mai no s'haurien de lamentar.

Per això, i abans d'unes dates assenyalades que tradicionalment aglutinen moltes persones, especialment joves, a festes en espais concrets la Conselleria d'Administracions Públiques, mitjançant la Direcció General d'Interior i Emergències, posa en marxa una guia i una campanya d'informació i assessorament a totes les illes adreçada a promotors de festes i grans espectacles tant públics com privats, fent especial incidència en aquesta prevenció.

Per això, li volem demanar, Sr. Conseller, quina valoració fa vostè d'aquestes jornades tècniques sobre recomanacions en espectacles amb gran capacitat de gent?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Perquè a un espectacle de masses hi hagi una emergència s'han de produir una cadena d'errors, per exemple, si la sortida és pel mateix lloc que per l'entrada es pot fer un tap, si en el local hi ha un desnivell i el pas no està barrat pot caure algú, si l'aforament està desbordat hi pot haver desmais, etc., però si coincideix tot i tot això falla i passa qualque cosa el desastre està assegurat, i això és el que precisament volem evitar.

Aquesta és la filosofia amb la qual les darreres setmanes hem organitzat reunions per tot l'arxipèlag amb promotors de grans espectacles, personal d'emergència, policia, bombers, enginyers, responsables de seguretat i d'altres perquè s'acosten les festes de Nadal i en la seguretat i en la prevenció de tots aquests agents hi estan implicats.

Assistir a les reunions ha estat absolutament constructiu, els tècnics de la Direcció General d'Interior han donat recomanacions i hem resolt tots els dubtes plantejats. Les explicacions les hem organitzades en tres eixos bàsics, el disseny de l'activitat, la gestió de l'emergència i la seguretat exterior. Hem donat recomanacions i hem resolt dubtes sobre qüestions com de quina manera organitzar l'activitat, com dissenyar i implementar el Pla d'autoprotecció, el procediment d'evacuació, la coordinació i la comunicació amb la policia, etcètera, i jo crec que el resultat ha estat bo, la participació ha estat molt alta i de qualque manera açò ajuda a tranquil·litzar perquè és una mostra del compromís que té aquest sector amb la seguretat pública.

A més, ens han plantejat qüestions que, com ha dit ja vostè, seran recollides a les guies de les bones pràctiques que abans de començar les reunions vàrem penjar ja a la pàgina web i que ara s'ampliaran amb totes les aportacions que hem rebut. Pensam que fer aquesta aposta per la prevenció és important i el resultat és molt satisfactori.

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 10573/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'acció de turisme per al 2013.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregunta número 11, RGE núm. 10573/12, presentada per la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Aquest govern del Partit Popular no deixa d'emprendre accions innovadores perquè el motor de la nostra economia, el turisme, torni a ser altament competitiu, de qualitat, perquè les Illes Balears tornin a ser pioneres al capdavant del panorama internacional turístic. Sabem que és imprescindible afrontar reptes amb perspectiva d'alçada de mires a llarg termini i amb una cultura basada en el reconeixement del desenvolupament sostenible, el respecte pel medi ambient, la creativitat i la responsabilitat. Per això, s'aborda amb determinació el problema de la desestacionalització apostant per la investigació, aprofitant els valors d'una oferta turística diferenciada i donant cabuda a nous productes que juntament amb l'excel·lència marquin la diferència enfront d'altres destinacions turístiques.

Per això, amb només un any de legislatura s'ha aprovat la nova llei de turisme, el Pla integral de turisme, el decret de la Platja de Palma, s'han modificat les condicions per a la legalització de places hoteleres amb els resultats òptims per tots coneguts, s'ha creat la Mesa de batlles, de fet, sense anar més lluny fa tres dies, el passat dilluns, es presentà el Pla d'acció de turisme per a 2013. Ens podria explicar el Sr. Conseller de Turisme i Esports en què consisteix?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Efectivamente el Plan de acciones es la primera vez que se hace en esta comunidad autónoma por supuesto y la primera vez que se presenta y además se hace antes de que se inicie el año al que se refiere con lo cual creo que es una cuestión estratégica importante. Se enmarca dentro del Plan integral de turismo, que es el primero de todas las comunidades autónomas que se ha aprobado, tras la aprobación del Plan nacional, y tiene como objetivo la presencia de Baleares en los principales mercados, tanto en los consolidados como en los emergentes, así como la venta de nuestros diferentes productos y el reposicionamiento de nuestras marcas, Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera, en todo el mundo.

Dicho plan tiene 107 acciones, principalmente son 17 ferias generales, 28 ferias especializadas, 13 jornadas directas, 30 jornadas inversas y 19 *press trips*, y todas ellas han sido consensuadas en el seno de la ATB con su nueva estructura, con las comisiones ejecutivas en las que tiene representación las distintas islas así como las empresas privadas han sido consensuadas entre todas ellas. La presencia de Mallorca en esas acciones es de 55 acciones promocionales, Menorca 52, Ibiza 41 y Formentera 37. El total de la inversión pública de este pla de acción para el próximo año es de 2.707.907 euros y si comparamos esta inversión con los cuatro ejercicios anteriores vemos que se aumenta de forma notable el número de acciones pese a la considerable reducción del presupuesto.

En el 2009, por ejemplo, se llevaron a cabo 60 acciones que costaron 7.251.639 euros, la media de coste por acción fue de 120.860 euros. En 2010 se llevaron a cabo 50 acciones que costaron 4.880.113 euros, siendo el coste medio de la acción 97.602 euros. En 2011 se realizaron 50 acciones que costaron 3.476.456 euros, con lo que el coste medio fue de 69.529 euros. En 2012 22 que costaron 1.530.549 euros, siendo el coste medio de 69.570. Y en el 2013 se realizarán 107 acciones por 2.707.907 euros, con lo cual supone un coste medio de 25.307 euros, un 80% menos de lo que costaron en el 2009.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

I.12) Pregunta RGE núm. 10575/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell Agrari Interinsular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Següent pregunta número 12, RGE núm. 10575/12, presentada per la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Avui fa just una setmana que es va reunir el Consell Agrari Interinsular. És la segona vegada en aquesta legislatura que el conseller Sr. Company convoca aquest organisme en el que hi participen, amb veu i vot, els representants del sector en els consells insulars i també les associacions professionals agràries de Balears. És el moment oportú, abans de tancar l'any, per debatre i valorar l'actual situació de l'agricultura i la ramaderia a la comunitat i fixar les actuacions per a 2013. Des del nostre grup volem conèixer quins són els resultats de l'esforç realitzat pel Govern per agilitar i posar al dia tots els pagaments de les ajudes que hi havia pendants en el sector primari, perquè per molt que alguns diputats d'aquesta cambra pretenguin desqualificar aquesta bona feina la veritat és que quan el PSOE estava al capdavant d'aquesta conselleria ni gestionava ni tampoc no pagava res. Volem saber si aquelles males pràctiques han desaparegut i s'han normalitzat els pagaments.

Les Illes Balears també s'han fet sentir amb aquest govern en la defensa i la reclamació dels interessos del sector agrícola ramader davant la reforma de la PAC, vol dir el reconeixement i la compensació per la Unió Europea de les desigualtats que patim a causa de la insularitat i la doble insularitat. Per tant, Sr. Conseller, volem conèixer quines són les conclusions de la darrera reunió celebrada pel Consell Agrari Interinsular.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Bé, jo crec que les conclusions dins de la situació que viu el sector primari des de fa ja molts anys on s'aguanta així com pot i que ens cauen efectius, ahir encara en parlàvem amb el Sr. Bonet que duim vint anys on hi ha una contínua baixada d'efectius, sí que és veritat que no hi ha una baixada de la producció final agrària sinó que al contrari, produïm més, però hi ha menys gent dins el sector.

La reunió, la reunió és, primer de tot, crec que va ser molt bona, la gent se sent almanco escoltada, se sent informada, hem fet pràcticament més consells agraris en un any que quasi en tota la legislatura passada i això és un poc el que reclama el sector. És a dir, primer informació i després poder expressar les seves preocupacions.

Nosaltres, la gran intenció era comunicar-los quin era el pressupost de la conselleria, que sabessin, de primera mà, què havíem aconseguit, comentar-los també les dificultats que tenim i, per tant, el Pla d'equilibri pressupostari, com afecta les empreses del sector primari. És important que ells, que a més alguns d'ells, dels que estaven asseguts allà, han tengut responsabilitat màxima dins la Conselleria d'Agricultura en el temps del pacte de progrés perquè allà hi havia un parell de consellers anteriors d'Agricultura, l'important és que primer sàpiguen les dificultats i havent estat asseguts on han estat doncs entenen que s'han de prendre determinades situacions o s'han de prendre determinades decisions.

Vàrem comentar també tot el referent a les ajudes. Efectivament, estan molt contents i satisfets perquè hem estat els primers d'Espanya a tornar a pagar a tots els pagesos de la comunitat autònoma i, a més, hi ha tota una línia d'ajudes del PDR, del Pla de Desenvolupament Rural, que suposen uns 25 milions d'euros que hauran ingressat. Ells també reconeixen les dificultats que tenim. Jo encara estava ara fa deu segons, vint segons, trenta segons enviant missatges a Madrid perquè els reclamam que ens envien quantitats, discutim ara un milió d'euros de cara que aquest milió d'euros es multipliqui en tres o quatre, que s'arriba a multiplicar, perquè per Nadal estiguin dins les butxaques de tots els pagesos i ramaders de les Illes Balears. És a dir que se'ls va traslladar el que feim, que a vegades per desconeixement no ho valoren, i em varen transmetre satisfacció dins la gravetat que pateix, lògicament, el sector.

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 10576/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autoconsum d'energia elèctrica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Següent pregunta, RGE núm. 10576/12, presentada pel diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident del Govern, la realitat del moment que vivim ens obliga a adaptar-nos a les circumstàncies econòmiques del nostre dia a dia. No tenim cap dubte que crear polítiques que pugui servir per abaratir costos del dia a dia, del present, de la realitat dels nostres ciutadans en un moment de dificultats com el que ens trobam avui han de ser prioritats per a qualsevol dels govern. Tenint present aquest escenari de polítiques d'austeritat, fins i tot d'augment de la pressió fiscal en determinades ocasions; sense cap dubte l'aposta per les energies renovables té dues vessants altament positives, la primera és que les energies renovables són respectuoses amb el nostre medi ambient i ens proporcionen una economia més sostenible, però la segona és que el que potencia aquest tipus d'energia és donar impuls a un sector important que està en alça en la nostra economia productiva i estimular també la creació de llocs de feina.

Sr. Vicepresident, a finals de 2011 el Govern central va aprovar un reial decret que autoritzà l'autoconsum d'energia obrint moltes possibilitats a empreses i també a molts de ciutadans els quals es poden beneficiar d'un important estalvi quant a consum d'energia es refereix. Per això, li voldríem demanar, quines mesures s'han duit a terme des del seu departament, des de Vicepresidència Econòmica, per facilitar l'autoconsum d'energia elèctrica i quins són els avantatges que es derivaran per als nostres ciutadans.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament la humanitat té una característica al llarg de tota la història i és que cada vegada més consumeix energia, aprofita més aquesta font material de benestar que suposa l'energia per millorar la seva qualitat de vida. No cal dir que si comparem el consum d'energia de qualsevol persona actualment amb una persona de fa cent anys trobaran que és de l'ordre de 50.000 vegades més. Probablement estam en una situació difícil i complicada perquè ens hem recolzat moltíssim en energies d'origen fòssil i a partir d'aquí hem de transformar aquest recurs, com ha passat ja altres vegades a la història, amb recursos nous i recursos diferents. Per tant, hem de trobar les fórmules per aprofitar, de la millor manera possible, quins són els elements que tenim al nostre abast per continuar gaudint d'energia abundant i a preus que siguin raonables.

És clar que les energies alternatives a les energies naturals són energies que han vingut per incrementar el seu camp d'actuació, però també necessiten regulació i també necessiten trobar-se en un espai que sigui adequat perquè puguin penetrar. Fins ara s'ha seguit una política pura i dura de subvencions que ens ha duit a uns dèficits molts grans i a unes insostenibilitats que no poden continuar, de cap manera, en el futur. S'han de cercar elements alternatius, i un element alternatiu clarament important és l'autoconsum. Fins ara, vull recordar, que tot aquell que volia produir energia de caire renovable havia d'estar aïllat de la xarxa principal i del que es tracta és que es pugui connectar perquè tothom pugui gaudir d'aquella disminució de consum en matèria d'energies d'origen fòssil.

Això ja ha tengut, com vostè ha dit, una primera passa. El Govern balear dona passes importantíssimes modificant totes les normatives que són requerides per aquest fet i ha de tenir un complement amb un nou decret del Govern estatal en els propers mesos, que esperem que així sigui. Estam convençuts que és una forma claríssima, claríssima d'estalvi d'un recurs essencial que pot tenir, que pot arribar a quantitats importantíssimes per família i per any i que, a més, ens ha d'acostar a complir també les normatives europees en aquesta matèria que, vull recordar, cap a l'any 2020 els edificis, en molts casos, hauran de tenir un balanç energètic quasi zero.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies

I.14) Pregunta RGE núm. 10564/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous impostos.

Següent pregunta RGE núm. 10564/12, presentada pel diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sr. Vicepresident, vostè ha defensat que la pujada d'imposts no era el camí per a la recuperació, no pujar l'impost de patrimoni per permetre l'estalvi i ajudar a la recuperació econòmica. Això ens deia. Idè ara ja tenim tres nous impostos i la modificació d'altres tres. Ha fet el contrari del que havia defensat. Però el pitjor és que mentre pugen aquests impostos el que ens pertoca per llei, les inversions estatutàries, ni les demana.

Sr. Vicepresident, creu que els nous impostos afavoriran la recuperació econòmica?

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el que hem dit en reiterades ocasions és que els impostos plantejats tal com es varen plantejar en ocasions anteriors, que eren com a alternativa a la reducció de la despesa, eren realment contraproductes. No plantejam uns impostos com una alternativa a la reducció de la despesa sinó com guanyar velocitat en matèria de reducció de dèficit públic. Sabem que demanam esforços, sabem que feim sacrificis tots per aconseguir aquesta recuperació, però reduir, reduir el dèficit és essencial perquè passi una altra cosa, que es redueixin els tipus d'interès i que d'aquesta manera les empreses puguin gaudir d'allò que en aquest moment tenen més dificultats.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bé, Sr. Aguiló, el que vostè pensa sembla que no ho pensa ningú més. El Sr. Bauzá ens va dir fa uns dies que aquests impostos gairebé no els notariem. Supòs que vostès tenen raó, però tenen tots els sectors en contra. El sector de lloguer de cotxes diu que no els ajudarà a sortir de la crisi, simplement a recaptar més; el sector hotelier no ha encaixat amb bons ulls l'impost de l'aigua; i les grans superfícies ja han dit que hauran d'acomiadar treballadors; el sector de restauració veu amb molta preocupació l'impost dels envasos. El mateix han dit la CAEB, els consumidors, el comerç, etc.

Ningú no l'entén i vostè és professor. Hauria de fer un poc de pedagogia. Tothom pensa que són impostos per recaptar, que no són progressius, són regressius; no són progressius, sí regressius, i no corregeixen cap externalitat. No són verds, no modifiquen comportaments. I si escoltam els seus líders espirituals, el Sr. Bauzá, que el té a la seva esquerra, va prometre baixada generalitzada d'imposts; o el Sr. Rajoy, que deia "*es malo para el crecimiento económico y malo para la creación de empleo; subir impuestos es lo que hace un mal gobernante*".

Per això, Sr. Aguiló, estam perduts, ja no sabem a qui hem de creure, i esperam que vostè ens doni una mica de llum. Supòs que tots ells -el Sr. Bauzá, el Sr. Montoro, el Sr. Rajoy- estan equivocats. Per tant els sectors també. El que volem és que vostè, que ha passat d'atacar la pujada d'imposts a defensar una reforma i a fer el contrari, el que esperam és que ens doni una mica de llum, un exemple de poca fiabilitat i escassa credibilitat. Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, efectivament hem fracassat en el fet que vostès aprenguin una mica d'economia, perquè dir que uns impostos no han de servir per recaptar..., no ho entenc, no ho entenc. És el que vostè ha dit ara mateix. Uns impostos han de servir per recaptar, justament per poder finançar tot allò que es consideri oportú.

Miri, estam en una situació complicada i difícil, una situació que requereix clarament que el crèdit torni a fluir pels diferents sectors de l'economia, una cosa que no havia passat, una cosa que s'havia aturat en gran mesura, en bona mesura, perquè vostès estaven gastant allò que no tenien, perquè vostès estaven paralitzant l'economia, de manera que ara pujar impostos per reconduir aquesta situació ens pot conduir, efectivament, amb més facilitat a una recuperació econòmica, perquè abans es produirà l'equilibri dels comptes públics, abans es produirà, i d'aquesta manera el sector públic haurà de menester menys crèdit i per tant estarà a l'abast dels diferents sectors.

És evident que des d'un punt de vista sectorial això és difícil de veure, és evident, i tenen tot el dret del món a estar en contra d'aquesta pujada. Però també és evident que nosaltres, que el Govern, i que fins i tot vostès des de l'oposició, tendríem l'obligació de tenir una visió global, una visió de conjunt, una visió des de dalt, i d'aquesta manera veure l'economia com un entramat de relacions, i amb aquest entramat de relacions actuar allà on fa falta, sense descans, i en aquest moment actuar on fa falta és actuar en el control de la despesa pública.

Gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 10569/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descompte de residents en el transport marítim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Següent pregunta, RGE 10569/12, presentada pel diputat Sr. Carlos Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. El hecho pluriinsular como determinante y diferenciador en relación a la movilidad de los residentes y el reconocimiento que provoca efectos negativos en la conectividad hace que los transportes aéreo y marítimo sean decisivos al ser las únicas vías de comunicación exterior. La Constitución establece que el Estado debe atender las circunstancias insulares; además a Ley de régimen especial posibilita compensaciones en transporte interinsular i peninsular. Para mitigarlo se establecieron bonificaciones en las tarifas de los servicios regulares del transporte aéreo y marítimo a los residentes en territorios no peninsulares, paliando la falta de disponibilidad de otros modos de transporte.

El Real Decreto 1316/11, de 30 de noviembre, regula la bonificación en las tarifas de los servicios regulares de transporte aéreo y marítimo, entre otros, para residentes en esta comunidad. En transporte marítimo la bonificación es del 50% del precio del pasaje; de ésta el Ministerio de Fomento cubre el 25%, i el otro 25% lo cubre el Govern como cuota autonómica, así como el 39% adicional del descuento para residentes en Formentera a causa de su triple insularidad y ausencia de otros medios de comunicación exterior, que disponen de un 89% de bonificación.

La falta de previsión del anterior govern llevó a acumular deudas en las navieras desde el 2010, ya que éstas adelantan tal bonificación, un caso más de la dolorosa herencia recibida, siendo prioridad de este govern resolverla.

Objetivo de este govern, a diferencia del anterior, es desarrollar una política que garantice un transporte aéreo y marítimo adecuado, que dé auténtica respuesta a las necesidades de comunicación. Así, a pesar del entorno de restricción presupuestaria, ha introducido importantes medidas presupuestarias para garantizar tal bonificación en el transporte marítimo. Así, Sr. Conseller de Turismo, la pregunta es: ¿Qué medidas adopta el Govern en relación con el descuento de residentes en transporte marítimo?

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente las medidas han sido dos, aunque una ha trascendido más que la otra; ha trascendido más la de 8,5 millones de euros para pagar a las navieras, pero hay una que es relativa a la universalización de las tarifas o de las bonificaciones, mejor dicho, que esto ha supuesto también, nos ha exigido una partida presupuestaria.

Explicando esta última -empezaré por esta última- es que hasta estos momentos sólo tenían derecho al descuento los residentes en las islas que fueran nacionales españoles, nacionales de países de la Unión Europea o nacionales de algunos de los países miembros que firmaron el acuerdo del espacio económico europeo. Esta era la situación que teníamos hasta ahora. A partir del 2013 van a tener derecho a este descuento del que estamos hablando todos los residentes siempre que sean residentes de larga duración de acuerdo con la normativa de extranjería. Es decir, que nos vamos a encontrar con que 80.000 personas más van a ser beneficiarias del descuento de residente. Y para esto hemos presupuestado una cantidad de 500.000 euros. Esto tiene una importancia desde el punto de vista sociológico bastante digna de mención.

Por otro lado tenemos la segunda medida, que es la que ha sido ya más comentada, que es la de los 8,5 millones de euros, relativa a la cuota autonómica del descuento de residente, que con esta cantidad se cubre totalmente la bonificación del transporte marítimo en la parte que nos corresponde, y como ha señalado muy bien el diputado una parte de ellos es el 25% del descuento de residente en los trayectos marítimos entre islas, y por otro lado el 39% de descuento adicional a que tienen derecho los residentes en Formentera.

O sea que por un lado tenemos el descuento de residente normal y por otro lado el descuento añadido en el año 2013 por la universalización de la bonificación, y esto ha supuesto, lógicamente, un esfuerzo importantísimo, y hay que agradecerse al vicepresidente económico, que ha hecho un esfuerzo a la hora de cuadrar el presupuesto, y que contrasta realmente, pese a sus risitas con los comentarios del Sr. Veramendi, contrasta realmente con lo que presupuestaron ustedes, porque nosotros hemos presupuestado 8,5 millones de euros y ustedes en el año 2009 presupuestaron 1 euro, 1 euro presupuestaron, y en el 2010 presupuestaron 8 euros, cuando eran necesarios 8,5 millones de euros. Esto es lo que hacían ustedes, señores diputados.

Gracias.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.16) Pregunta RGE núm. 10578/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditoria tècnica de recursos humans.

Passam a la següent pregunta, RGE 10578/12, presentada per la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, fa pocs dies el Govern balear va presentar la primera auditoria tècnica de recursos humans, primera a la nostra comunitat autònoma i també pionera a nivell de tot l'Estat, una auditoria que s'ha fet amb mitjans propis i sense cost, cosa que hem de remarcar, a diferència de tantes i tantes auditories multimilionàries que es varen fer la passada legislatura per motius partidistes i amb una despesa innecessària i supèrflua en moments de greu crisi econòmica.

Aquesta auditoria de recursos humans forma part d'un ampli conjunt de mesures que des de l'inici de la legislatura ha liderat aquest govern per dimensionar l'administració pública, per dimensionar l'administració pública a la realitat socioeconòmica sobre la base de l'eficàcia i l'eficiència.

Es va començar amb un ERO de càrrecs polítics, amb una reducció de pràcticament un 50% i un estalvi de 26 milions d'euros. Es va continuar amb la reestructuració del sector públic instrumental amb fets i no només amb paraules, i també amb un conjunt de mesures d'estalvi quant a baixes laborals, substitucions, interinatges, etc., mesures obligades de prendre per responsabilitat i per racionalitzar una despesa de capítol 1 que estava desorbitada, amb llocs de feina innecessaris i que va créixer durant la passada legislatura, en plena crisi, un 25%. Per una banda es deia que s'havien d'amortitzar 700 llocs de feina anuals, i per altra es feia tot el contrari, és a dir, es reconeixia el problema però no només se solucionava sinó que s'agreujava, i ara ens vénen amb populisme barat.

Totes aquestes mesures de capítol 1 han suposat un estalvi aproximat de 150 milions d'euros d'ençà que va començar a governar aquest govern, una xifra important. Per això, Sr. Conseller, ens agradaria conèixer la seva valoració sobre aquesta auditoria de recursos humans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el conseller d'Administracions Públiques, Sr. Gornés.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, l'auditoria tècnica de recursos humans, que està centrada només en els serveis generals de l'administració, podem dir que és una de les pedres angulars en què se sosté el Pla estratègic de funció pública. Un any després d'aprovar el pla i amb deu mesos de feina molt intensa, li puc ho assegurar, i rigorosa també, tenim una imatge bastant clara de la situació en què està cada departament i cada servei a nivell de recursos humans.

El resultat de l'anàlisi és que efectivament els empleats públics estan mal distribuïts, és a dir, hi ha departaments on falta personal per poder donar sortida a la feina que tenen, i en altres la feina sortiria igualment amb manco gent. L'auditoria ens dóna pistes sobre com reubicar el personal perquè la càrrega de feina estigui ben repartida d'una manera molt més equitativa. Aquesta anàlisi pensam que era realment molt necessària.

Hem estudiat la situació molt a fons, primer amb les enquestes, que han respost pràcticament el 70% dels treballadors públics que ho podien fer, funcionaris interins, de carrera i personal laboral; i en segon terme amb entrevistes personalitzades amb responsables de cada àrea per veure el seu punt de vista, les necessitats, etc. La valoració és bona, sincerament és bona. El treball ha estat molt rigorós i no hem d'oblidar que no hi havia cap referent a la nostra comunitat autònoma, i estic segur que aquesta auditoria tècnica de recursos humans es pot convertir en un exemple per a altres comunitats autònomes. Vull ressaltar que aquesta feina s'ha fet exclusivament per part de deu tècnics, de deu funcionaris que s'han dedicat al llarg d'aquests onze mesos a porgar tota aquesta

informació, i el resultat crec que és molt positiu, molt bo. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 10562/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pressió urbanística.

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 10562/12, presentada pel diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, aquests dies a un mitjà de comunicació local ha sortit que hi ha hagut una sèrie de reunions entre el Govern i el consell en què s'ha demanat, per part del Govern al consell, la modificació del Pla territorial per facilitar habitatges en sòl rústic, activitats industrials en sòl rústic, activitats recreatives i d'oci en sòl rústic, per exemple parcs temàtics; reactivació de la urbanització d'Es Guix, etc.

El Sr. Company fa uns minuts ha desmentit que hi hagi cap document, que hi hagi hagut fins i tot les reunions, ho deixarem estar així, però les declaracions i les accions que el seu govern està fent, per exemple els projectes sobre Sa Ràpita o sobre Ses Fontanelles, ens fan veure que vostès sí estan plantejant pressió sobre el territori com a mesura per sortir de la crisi.

Creu que realment sortirem de la crisi així?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula, president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, i vull aprofitar aquesta primera intervenció per donar-li l'enhorabona i desitjar-li el millor i els majors èxits en aquesta nova etapa com a màxima representant en aquesta cambra parlamentària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Bon dia, Sr. Barceló. Miri, amb una única mesura no sortirem de la crisi, no hi ha cap mesura que per ella mateixa ens en faci sortir. Per això és necessària una sèrie de mesures, una sèrie de propostes, una sèrie d'ajustaments i de reestructuració de l'administració per sortir de la crisi, i és el que està fent el Govern.

I en relació amb la seva pregunta, tal com molt bé ha dit el conseller de la matèria, desmentim absolutament aquesta afirmació. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. Ha desmentit la reunió, però no ha desmentit, efectivament, que s'ho plantegin, perquè ha dit que hi pot haver distintes mesures. Per tant tenc molt clar que efectivament volen tornar al model Matas, al model especulatiu sobre el sòl rústic per reactivar l'economia, el model del totxo i del ciment, el model que no ens ha duit progrés sinó un desequilibri total econòmic a la nostra economia.

De fet el Sr. Delgado dilluns passat, quan presentava el Pla d'acció de turisme, deia: "*Debemos quitarnos los complejos a la hora de consumir territorio si es bueno para nuestra economía*". Ja ho sabem, que ell no en té, de complexos, però en el territori sí que n'hi ha d'haver, de complexos, per salvaguardar-lo, perquè és importantíssim per a la nostra economia, per al nostre futur, Sr. Bauzá.

De fet vostès, a la Llei general turística, ja permeten hotels en qualsevol classe de sòl rústic, botant-se fins i tot els plans territorials i els planejaments municipals, ja ens han mostrat quin és el camí que volen fer, permetre hotels fins a les 450 places a Mallorca, fins a 200 a la resta d'illes, però també grans equipaments esportius, recreatius i culturals en sòl rústic. I el pitjor de tot, Sr. Bauzá, el pitjor de tot és que vostès no plantegen mesures que vagin en inversions en infraestructures públiques, en innovació, desenvolupament i recerca, en suport a l'economia productiva, a l'economia innovadora, a l'economia verda, en el tercer sector... Vostès no tenen cap altra idea que el totxo i el ciment. Per desgràcia tenim un govern que vol tornar a l'època d'en Matas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, vostè em fa una pregunta, jo la hi responc i a vostè no li va bé la meua resposta i canvia totalment de criteri, d'argument, de pregunta... Vostè m'hauria de fer quatre, cinc o sis preguntes per veure si alguna li pot encaixar, però totes juntes, totes juntes i així tot li anirà bé.

Sr. Barceló, jo li don les gràcies per la formulació d'aquesta pregunta, perquè em permet explicar en aquesta cambra el que ja ha explicat i avançat el Sr. Conseller de la matèria, el que nosaltres ja hem avançat i hem fet, a més, una nota de premsa com a Partit Popular, per desmentir absolutament les publicacions que han sortit en aquests darrers dies. Per tant si això no li serveix, idò jo li podré repetir totes les vegades que faci falta. Ho desmentesc absolutament, les notícies publicades en aquests darrers dies. Si vol li ho puc escriure en un paper, li ho puc firmar, ho podem dur a un notari. Li ho torn repetir per si de cas vostè no ho ha entès: el Partit Popular no vol incrementar la pressió en sòl rústic, com molt bé ha dit el Sr. Conseller de Medi Ambient, Agricultura i Territori.

(Alguns aplaudiments)

Dit això..., dit això, que és la pregunta que vostè m'ha formulat, per si no se'n recorda del que vostè ha formulat, dit això... Molt bé, no, vostè ha parlat de tot menys de la pregunta, però bé, jo li contestaré el que vostè m'ha preguntat i fins i tot al que ha dit que no era relacionat amb la pregunta.

Dit això, el Sr. Conseller ha tengut una sèrie de reunions precisament per anar avançant en aquest tema. Per tant, si vostès no ho saben, comentin-ho amb els líders de les seves formacions, perquè s'ha reunit, com ha dit ell i com han assegurat els senyors que estan aquí asseguts, el Sr. Carbonero i el Sr. Barceló. Si és que ho ha dit, o no escolten?

Finalment, si m'ho permeten, vull també aprofitar aquesta meva darrera intervenció d'aquest any per desitjar-los a tots un bon Nadal, una bones festes de Nadal, que passin unes bones festes i que tinguin una bona entrada d'any nou. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 10566/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retallades a la ciutadania.

LA SRA. PRESIDENTA:

La pregunta 18 decau per la no-assistència de la Sra. Francina Armengol.

II. Interpel·lació RGE núm. 294/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en matèria lingüística.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació RGE 294/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en matèria lingüística. Té la paraula la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Bosch, aquesta setmana hem conegut les últimes dades sobre la situació sociolingüística a cadascun dels territoris de parla catalana. Segons dades d'un informe realitzat per la Xarxa CRUSCAT, vinculada a l'Institut d'Estudis Catalans, a les Illes Balears hi ha actualment un 71,5% de la població que sap parlar català, per tant tenim que un 28,5 dels ciutadans, prop d'una tercera part del total de la població, no sap parlar la llengua pròpia de les Illes Balears.

Això a qualsevol lloc del món aixecaria totes les alarmes. Exactament, per la mateixa raó entenc que també aquí, a les Illes Balears, també aquí, en aquesta cambra, les hauria d'aixecar, entre representants del poble, aquests diputats i aquestes diputades. Que un 30% de la població no sàpiga parlar la nostra llengua només demostra que tot el que s'ha fet fins ara en política lingüística ha estat insuficient, tant a nivell de pressuposts com a nivell d'educació aquestes accions dels governs anteriors han quedat curtes.

Però, Sr. Bosch, tenim una arquitectura legal, una legislació que permetria una política lingüística molt més favorable al català, no només la permetria sinó que, des del meu punt de vista, també l'exigeix. Des de la Constitució Espanyola, que diu que totes les llengües han de ser objecte d'especial respecte i protecció, fins a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que estableix que el català és llengua oficial en tant que llengua pròpia. La Llei de normalització lingüística estableix que el Govern és el responsable de fer que els ciutadans de les Balears puguin viure lliurement amb la nostra llengua. No oblidem, Sr. Bosch, que de l'article 3.2 de la Constitució Espanyola se'n desprèn que tots els ciutadans espanyols han de saber el castellà, però que no tenen perquè usar-lo, sinó que també poden usar sempre i sense que se'ls pugui demanar mai traducció, i en aquest aquí la llengua catalana.

Això és molt important perquè estableix unes regles de joc molt ben definides i a les quals ens hem d'atendre per vehicular la nostra política lingüística. M'estalviaré per falta de temps tot el cabdal comunitari, la UNESCO i les Nacions Unides.

Però, Sr. Bosch, a més d'aquesta legislació, que hauríem de tenir en compte, també tenim allò que se'n diuen les bases del nostre entorn polític. Què en diu el pensament liberal conservador que de tant en tant ens esmenten contínuament en aquesta cambra? Hi faig una referència perquè vostès, senyors del PP, van de liberals conservadors. Adam Smith distingeix perfectament entre béns públics i béns privats i apunta que la llengua constitueix un bé públic del qual l'administració s'ha de fer responsable. I també, l'altre teòric, en John Stuart Mill, sobre la llibertat, esmenta el manteniment de la pròpia identitat com a un dels fonaments de la llibertat i de la democràcia. Revisin aquests textos dels liberals conservadors i compari'ls amb el que fa el PP aquí.

Però repassem, vostès tenen una situació que té unes mancances i que s'ha de solucionar, tenen una legislació que els obliga i els ho exigeix i tenen un pensament que els acompanya, però mentrestant què està passant? Què està passant, no ja en els àmbits que depenen de l'Estat, no hi entraré, sinó en aquells àmbits que són responsabilitat directa d'aquest Govern de les

Illes Balears? A nivell de funció pública, on encara no es podia donar ple compliment als drets lingüístics dels ciutadans, vostès han emprès tota una sèrie de rebaixes que encara deixaran el català en una situació més precària; han fet una nova llei de la funció pública que ja és davant el Tribunal Constitucional; han rebaixat el català de requisit a mèrit, com si fos una llengua estrangera. En alguns casos, els canvis són escandalosos i contraris a lleis de rang superior. Han impugnat, tot just, l'Ajuntament de Son Servera, per dues places d'arquitecte, perquè la seva funció principal no és atendre el públic. Però en canvi a la Policia Municipal sembla que tampoc no atén el públic.

Ja hi pensen que això pot donar lloc a situacions absurdes, Sr. Gornés? Com a ciutadans jo puc triar ser atesa en català pel policia municipal amb qui tracti, però, segons vostè, ell necessàriament no n'ha de saber. Com es pot arreglar, com es pot donar sortida als drets lingüístics dels ciutadans de les Balears que vulguin ser atesos en català si, posem per cas, els agents de la policia municipal no n'han de saber? Per tant, com pensen complir la disposició internacional sobre la disponibilitat lingüística, Sr. Bosch? Com es pot garantir que tothom que ho desitgi sigui atès en català, si pot haver-hi funcionaris a les Illes Balears que no en sàpiguen?

Aquí tenim exemples clars de la supremacia que vostès donen a la llengua espanyola, farà que a les Balears hi hagi ciutadans de primera, els que tenen l'espanyol com a primera llengua, i ciutadans de segona, els que tenim la llengua catalana com a primera llengua, com a llengua pròpia. Amb la seva política lingüística els ciutadans de les Illes Balears, Sr. Bosch, quedam profundament discriminats. Per què hem de ser menys els balears que no, posem per cas, els extremerys, si ja els hem adoptat econòmicament, com a mínim acomplim el principi d'igualtat entre tots els ciutadans.

A sanitat, un altre dels àmbits més importants d'aquesta comunitat autònoma, atendre els pacients en la seva llengua constitueix un element de tranquil·litat, de serenor psicològica, de qualitat de l'atenció, això ho saben tots els professionals una mica conscients d'aquest ram. Li posaré un exemple d'aquests que a vostès us agraden, a la zona del Friuli, al nord d'Itàlia, llengua no oficial només d'un 3% de la població, el friulès s'exigeix a tot el personal sanitari, són molt conscients, són molt conscients que per atendre amb dignitat també s'ha d'atendre a nivell lingüístic, i allà també tenen la mateixa crisi econòmica. Per tant, no parlam ni d'ideologia ni de res d'això, parlam d'atenció sanitària i punt.

I en canvi, què passa? Ara s'ha acabat la formació en català dins la principal empresa de les Illes Balears, s'ha acabat la comunicació en català també dins la principal empresa de les Illes Balears. Com ho pensen fer conseller, perquè tots els ciutadans de les Balears que ho vulguin puguin ser atesos en català? I no em venguin amb allò que tant vàrem sentir, que més val un bon metge que no que sàpiga català, s'han fet massa aberracions també en aquest sentit per seguir argumentant d'aquesta manera.

Educació, pensava passar-hi de puntetes, però veig que continua sent tema estrella. Si el percentatge de català a l'educació amb l'antic decret de mínims, i essent llengua troncal, s'ha revelat insuficient per aconseguir l'objectiu que tothom conegui les dues llengües que marca l'Estatut, em vol dir com pensa aconseguir-ho ara amb aquestes noves disposicions i amb les notícies que ens ha comentat abans, de la reunió d'ahir a Madrid? Vostè ho sap i n'és conscient que la llengua a l'educació és fonamental per cohesionar, per vertebrar una societat, sense aquesta educació anam cap a la fragmentació i la descohesió social.

A Eivissa, li pos un exemple, a Eivissa tenim el percentatge d'alumnat estranger més alt d'Europa, de la Unió Europea, i vostès en el decret de tractament de llengües supprimeixen els PALIC; com, com incorporarem a la nostra comunitat lingüística sense aquests programes específics?

Dins l'àmbit socioeconòmic també tenim competències, què pensen fer, quines campanyes perquè el català s'usi en un percentatge raonable dins el comerç de les Illes Balears? El Govern té competències exclusives en comerç i, per tant, ha de treballar aquesta qualitat, el català també és qualitat en aquest àmbit.

A IB3, per quina raó, quina necessitat hi havia de canviar el sistema lingüístic? Per què han decidit deixar-nos sense aquesta llibertat d'escollir?

En una situació de plena normalitat, el cent per cent dels habitants de les Balears parlarien català, de la mateixa manera que el cent per cent parla castellà, i tothom podria ser atès en qualsevol de les dues llengües a qualsevol àmbit, públic o privat.

Sr. Bosch, li deman, com a representant d'aquest govern, com a representant del Partit Popular, defugin aquest radicalisme en què s'han instal·lat i recuperin la centralitat en qüestió lingüística, perquè fer una política lingüística equilibrada és feina de tots. Entre tots, entre tots, conseller, hem de treballar perquè el poble de les Illes tengui un futur, i això passa inexorablement per mantenir la identitat. Pens que el Govern hauria de defugir aquesta obsessió malaltissa contra la llengua catalana i mirar de recuperar la centralitat política en aquest tema. Perquè, sense el PP, Sr. Bosch, sense el PP, i d'això en som molt conscient, no és possible construir un país amb cohesió social i amb concòrdia cívica, vostès hi són necessaris, no poden escorar-se cap als dictats d'una minoria extremista que no és gens representativa dels seus votants.

Li repetesc, cohesió social i concòrdia cívica.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mari. Per part del Govern té la paraula el conseller, Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada, per tot allò en què ha fet una especial incidència, qüestions pròpies d'aquest conseller i qualsevol altra entorn d'IB3 o quant a determinacions de llei de funció pública, no exactament dins el meu àmbit de gestió, però també que crec que hi hem de dir alguna cosa.

Començaré pel final de la seva intervenció, el Partit Popular és necessari per cohesionar aquesta comunitat autònoma; li agraesc que ho digui, com ho és el Partit Socialista, el PSM i d'altres que conformen la coalició, tots som necessaris. En aquests moments, matemàticament li diria necessaris i molt suficients, i al llarg de la història som necessaris i molt suficients, sempre hem guanyat les eleccions en aquesta comunitat autònoma, sempre, i sempre hem tengut un model diferent del de vostès, sempre, la qual cosa no és cap novetat. I sempre hem arribat a propostes que presentem a la ciutadania perquè ens jutgi, ens valori, ens doni la seva confiança, que sempre ens la dona, i en ocasions tenim la responsabilitat de governar, en aquest cas amb un amplíssim suport.

A partir d'aquí, dir-li que, ja que fa especial referència als comentaris que vaig fer sobre els conceptes liberals o els conceptes socialdemòcrates d'enfocar la política, que precisament qui té una visió més internacionalista i de no fronteres és l'esquerra, l'esquerra socialista i comunista sempre ha tengut una visió més internacional de no separació dels pobles; però, si em permet aquesta breu referència que vostè m'ha fet al pensament liberal conservador, dir-li que res més enfora de la meua intenció que en aquesta comunitat autònoma no puguem continuar fent feina per tal d'arribar a un *status* de normalitat lingüística. Però en aquest camí han passat moltes coses, des que els pares de la Constitució varen pensar com articular un estat, avui en dia i de plena actualitat, avui més que mai qüestionat, a com arribàrem a aquell pacte constitucional i a com podíem conformar un estat amb un model quasi federal que permetés a tots els ciutadans poder tenir uns drets i uns deures, que es fixaren a la Constitució i es desenvoluparen els estatuts. I els drets i els deures que hi ha a la Constitució són els que són i els que hi ha en aquesta comunitat són els que pensam que són.

A partir d'aquí han passat moltíssimes coses, hi ha hagut distintes forces polítiques que han aplicat distinta metodologia, que no està recollida ni en els estatus ni a la Constitució ni, fins i tot, a decrets específics que posassin damunt la taula com s'introduïen en aquestes comunitats models lingüístics que, amb el temps, el Tribunal Constitucional ha fet acceptar, això sí, però donar compliment als drets que tenen altres persones que pensen diferent. I això és l'embolic, si em permet l'expressió que tenim; ningú no qüestiona models d'immersió lingüística a l'escola, si parlem de temes d'escola, com ningú no qüestiona

models plurilingües d'escola, tots dos són vàlids i acceptables, uns defensen una cosa i uns altres en defensam una altra.

Són especialment interessants les experiències que hi ha en ambdós casos, però en el moment d'aplicació d'aquests models han succeït fets que han fet que determinats col·lectius demanin: amb aquest model es poden conculcar drets, cosa que amb un model plurilingüe no, i aquí és el fons de la qüestió on vostès no hi volen entrar, perquè encara no ho hem acabat de desenvolupar.

L'esperit del Decret del 97, si ens referim a temes d'escola, i després en podem parlar dels esdeveniments d'aquestes darreres setmanes i de les darreres reunions d'ahir pel que fa al tema educatiu, fan que siguin d'actualitat, aquests desenvolupaments del Decret normatiu del 97 han passat a ser de mètodes d'aplicació de sistemes que en realitat no tenen res a veure amb l'esperit d'equilibri de les dues llengües, no.

En segona qüestió, no preveuen com garantir que dues llengües vehiculars siguin presents dins una escola, com diuen el Constitucional i el Suprem repetidament. Perquè clar, cadascun de nosaltres a l'hora de suportar i argumentar les nostres intervencions ens fixam en allò que ens convé o ens pareix que posa de manifest la validesa dels nostres punts de vista polítics. Per això els dic que el que presentarem a la societat i va ser àmpliament suportat, el que ha desenvolupat el govern gallec i ha estat àmpliament suportat i, a més, revalidat darrerament, són models plurilingües, de tractament integrat i d'equilibri de dues llengües i d'escrupolositat quant a tot l'ordenament jurídic constitucional que hi ha a Espanya. Això és així i, si no, temps al temps, temps al temps.

No ha passat el mateix a comunitats autònomes que han passat a models d'immersió. Per tant, quant a tema lingüístic em remet a això i em remet al dictamen d'ahir mateix, sobre l'informe del Decret de tractament integrat de llengües del Consell Escolar de les Illes Balears, 15 vots a favor, 5 en contra i 2 abstencions. Això és diu un ampli suport de la comunitat educativa.

És més, a partir d'aquí, se'ns fan unes recomanacions de no separació de línies lingüístiques, com la segregació, que mai no hi serà, de tractament específic a una nova ordre, no de PALIC, sinó de tractament de persones acabades d'arribar a aquesta comunitat, i referències, que, per suposat tendrem en compte, al text final articulat. Però un concepte de tractament integrat que crec que tots hi podríem estar d'acord, independentment del nostre posicionament polític.

A partir d'aquí, també li he de dir altres coses que han passat a altres comunitats que han pres un model, com vostès diuen, de tractar de fer efectiva la normalització de la vida en llengua pròpia. Se'n recorda de les sentències referents a obligacions de retolació en català? Se'n recorda de tot allò que ha passat a Espanya quan s'han pres mesures que poden vulnerar drets, independentment que qui les pren creu que estan emmarcades dins un procés de normalització plenament vàlid? Sí que ens recordam tots, tots recordam que les persones tenim els nostres drets lingüístics també, totes, i que el fet de normalització d'una comunitat autònoma i del dret a mantenir dues llengües no pot vulnerar els drets que tenim.

I a partir d'aquí el que tractam és de dur un procés equilibrat, integrat, respectuós i que és tan vàlid i digne com el que vostès vulguin defensar, el problema és que pareix que no hi ha alternativa, que o el seu model o res. I aquesta idea no és ver, no és ver, a molts llocs del món tenen models diferents. Per cert, ja em comenta de l'italià, que conec un poc per determinades circumstàncies personals, em parla d'una regió en la qual comenten que una llengua no oficial és reconeguda i exigida quan el sistema educatiu italià no garanteix que a cap regió, les llengües que allà es parlen, siguin llengües d'escolarització. Què m'ha de contar de respecte a les llengües, bé, al que allà diuen dialectes i formes que realment fan difícils d'entendre un venecià amb un calabrès, que gairebé pareixen llengües diferents. Mai no ha entrat aquest reconeixement, no és perquè jo el comparteixi, però no me'l posi com a exemple de normalització i de coneixement de llengües que no són ni cooficials a l'estat italià, perquè en tenim un camí però més que llarg, molt més avançat.

Per tant, segueix plantejant aquest concepte d'equilibri. I ja que ha fet també una referència, ja li he feta al decret en el qual treballam i que estic segur que dins l'escola serà plenament acceptat i que recull tota una sèrie de suggeriments i d'experiències i de reconeixements per a casos concrets, dir-li també, perquè supòs que després en parlarem, a la rèplica, que el nou model LOMCE garanteix per aportació d'aquesta comunitat autònoma el reconeixement per primera vegada a models plurilingües que altres comunitats havien assajats però que no estava explicitat dins una llei orgànica, i hi estarà; i també que el respecte màxim que s'ha de tenir per la realitat de cadascuna de les comunitats, independentment del nom de l'assignatura, per raons competencials li ben assegurat que la nostra tendrà tot el reconeixement, tota la valoració, tota la proporció horària i tots els requisits perquè els nostres alumnes, al final del procés, fins allà on puguem i fins allà on destinem els nostres esforços coneguim les llengües cooficials i un poc més, si cal, de la llengua estrangera. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per torn de rèplica, té la paraula la Sra. Marí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Conseller Sr. Bosch, fèiem una interpel·lació general en política lingüística al Govern de les Illes Balears, no fèiem una interpel·lació al conseller d'Educació, això només per centrar la interpel·lació, Sr. Bosch, perquè si no ..., no tenia, volia defugir de centrar-nos contínuament precisament en el debat del món educatiu. Per tant, la meua, i llavors supòs que em respondrà, li he fet tota una sèrie de preguntes, només de quatre àmbits, dels quatre àmbits en què vostès tenen competència directa i són la seva responsabilitat: en sanitat, en educació, en funció pública, en comerç. Per tant, li torn a repetir les preguntes d'aquestes àrees, què pensen fer en aquestes àrees, per complir la legislació vigent.

Quant a educació, abans l'he escoltat a les preguntes, en el torn de preguntes, i he trobat una resposta per a mi terrible, jo que em pensava que teníem competència d'educació exclusives i resulta que vostè va a Madrid i en un viatge que fa les hem perdut, ara resulta que només tenim competències exclusives en llengua catalana, jo em pensava que en teníem en totes les matèries.

I el terme aquest que ara s'inventen per posar que el català serà llengua autònoma, què faran amb això?, posar de manifest, conseller, posar de manifest d'una manera, com es diu, subliminal que una és més important que l'altra. Tornam a ser aquí. Sempre fan servir, sempre fan servir els termes d'aquesta manera, nacional, important, l'espanyol; autòmic, en segon lloc, el català. Si volen apel·lar la legalitat, tinguin-la en compte, però d'una manera global i pensin en tots els ciutadans, no només en una part, si tots som iguals no faci aquests desfasaments en llengües de primera i llengües de segona, en ciutadans de primera i ciutadans de segona. Pensi en tots aquells mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers que parlen la llengua pròpia de les Illes Balears, també tenim els nostres drets, també els heu de defensar. I, com es poden respectar aquests drets si la situació de les llengües oficials no és la mateixa?, com es poden defensar els drets de tothom si només hi ha una llengua que sigui obligatòria, que sigui troncal, que sigui la nacional per a tots els funcionaris?, com es poden defensar els drets dels ciutadans de les Illes Balears si hi pot haver servidors públics que ignoren una de les dues llengües oficials? I, sobretot, com ho pensen fer perquè tothom pugui exercir els mateixos drets, és a dir, perquè aquest 30% de la població que avui no parla en català també el puguin parlar, com ho pensa fer? Contesti'm aquestes preguntes. Quina és la seva acció de govern en aquests termes?

I em parla de llibertat, però, conseller, de llibertat només en tenen els que coneixen les dues llengües. Conèixer bé les dues llengües, que li repetesc un 30% no està en aquestes condicions, és condició indispensable per poder actuar amb llibertat, quan les coneixes les dues, és quan tries, si no coneixes les dues llengües, què tries?, no tries res, per triar has de tenir possibilitats. Per tant, trob absurd que ho desenfocin d'una manera tan clara i flagrant. El que ha de fer aquest govern és aconseguir que tothom, el cent per cent de la població conegui les dues llengües, perquè precisament tothom tenguí llibertat d'opció lingüística. Per tant, com diríem en termes bíblics, deixin d'esmenar la llibertat en va.

Crec en la seva política, aquesta política supremacista que ens ha confirmat una vegada més que imposar el castellà com a llengua principal en aquestes illes l'únic que fan és coartar la llibertat d'escollir i imposar un monolingüisme que la immensa majoria els ha dit, un 90% dels ciutadans, ja ho sap, li han dit que no volen aquest monolingüisme castellà, que volen saber les dues llengües. Per tant, faci-ho, és la seva obligació.

Deixi'm acabar amb una cita, una cita que diu: "els pobles de les Illes, hereus d'unes tradicions fonamentals sobre la base dels principis irrenunciabls d'igualtat, democràcia i convivència pacífica i justa, continuen proclamant aquests valors, com a expressió dels valors superiors de la seva vida col·lectiva. I en aquest sentit, la nacionalitat històrica que formen les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera vol retre homenatge a tots els seus fills que, als llarg de tots els temps, llunyans i propers, han treballat per mantenir la identitat del nostre poble, la qual cosa en ha permès assolir les fites actuals, gràcies a ells". Sap d'on és, aquest text?, sap la cita d'on és? De l'Estatut d'Autonomia, que també diu, tot seguit i a continuació: "d'aquesta manera l'Estatut declara que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i tradicions són uns elements identificadors de la nostra societat i, en conseqüència, són elements vertebradors de la nostra identitat". Compleixin, és la seva obligació.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. En torn de rèplica i per tancar el debat, té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies, Sra. Diputada. Començant per la seva declaració estatutària, també convé que es repassi alguns articles més, no és ver?, i en base d'aquesta declaració estatutària, de reconeixement de la nacionalitat història, de cultura pròpia i d'identitat, li dic per endavant que qui qüestiona això?, qui ho qüestiona?

Des del seu punt de vista, que políticament no és el meu, confon de vegades el concepte d'obligatori, nacional i troncal. Primer hauria de definir el concepte "nacional", com és lògic, crec que conec el seu plantejament de nació, com ara succeeix a altres comunitats autònomes amb pretensions de ser estat. És a dir, vegem si ens entenem, a la campanya electoral passada, que vostès volen defugir sempre d'aquest tema, el Partit Popular es presenta amb una proposta clara, claríssima i llampant, i vostès també, i a les anteriors i anteriors i anteriors, i curiosament en aquesta obtenim la major majoria absoluta que hi ha hagut mai en aquesta cambra i en aquestes illes, efectivament necessàries i molt suficients, i això no sé si els fa mal que els ho recordem, però és així, és la realitat que diu que aquest país, aquesta comunitat autònoma vol viure en llibertat.

I li faig una menció un poc més agosarada, si em permet, si em permet més agosarada. Vostè diu que hi ha un ... bé, els estudis de l'Institut d'Estudis Catalans ens diuen que dins els territoris de parla catalana, prop d'un 30% de persones que no coneixen el català, efectivament. Aquestes persones, suposant lògicament i ho hem d'acceptar, siguin novingudes o siguin pròpies, si són novingudes és més complicat que el coneixin tant com una persona que du anys aquí, els drets i deures, entre els deures n'hi ha un, ho dic perquè vostè quan després enllaça deures quasibé els drets els confon amb deures, clar que té el dret a conèixer la llengua pròpia, però té el deure?, té el deure

d'haver de retolar el seu establiment, restaurant indi en català?, deman, per posar un exemple que em surt ara mateix. Té el deure? Té el deure de conèixer la llengua pròpia que està reflectida a la Constitució i té tot el dret del món i hem de fer tot allò que puguem perquè conegui, a poc a poc, i tenguim tot el suport de l'administració per facilitar-li el coneixement de la llengua pròpia, però no mesquem els drets i els deures.

Al que té dret és a viure en llibertat i a parlar en llibertat, també, com tots els illencs, faltaria més, que és el principal dret que hem de garantir, però no hem de desenfocar les xifres que tenim en aquesta comunitat, que vostès sap i argumentam amb més d'un 20% de població novinguda, per tant, no les comparem amb l'homogeneïtat d'un poble de Catalunya endins que resulta que té el resultat més alt de coneixement de llengua catalana, segons veia a l'estudi, com és lògic, i amb un percentatge de novinguts molt baix. No mesquem els ous amb els caragols. Aquesta comunitat que, per exemple, dins les aules té més de 120 nacionalitats diferents, fa l'esforç cada dia perquè coneguem la llengua comuna i la llengua pròpia. Però els drets, tal vegada de pares i mares, són uns altres, i els seus deures també.

A part d'això, de desenfocar res de res. El concepte d'estar enfocat o desenfocat en política és una qüestió que sempre és relativa respecte d'allò que al final el ciutadà judica i posar tothom al seu lloc. Iestic ben segur que els ciutadans d'aquestes illes volen un model bilingüe, que ho serà, de manera que totes les persones que incorporem, que vulguem integrar dins la nostra comunitat, que volem que se sentin com a casa seva, i així ha de ser, puguin viure amb la seva llengua de partida, puguin trobar-se suficientment còmodes amb la llengua comuna que han de conèixer obligatòriament tots els espanyols i també tenguin totes les facilitats del món de conèixer la llengua pròpia i estimar-la com a pròpia, però estimar-la per voluntat i per decisió de fer-ho així.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Passam, idò, al tercer punt de l'ordre del dia, corresponent al debat i la votació dels escrits mitjançant els quals se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 7585/12, pel qual se suspèn la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, i el seu funcionament.

Hi ha dos escrits, el primer és el RGE núm. 10548/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista; i l'altra és el RGE núm. 10551/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

III.1) Debat i votació de l'escrit RGE núm. 10548/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de Llei RGE núm. 7585/12, pel qual se suspèn la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament.

Per defensar l'escrit 10548/12, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA, AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, tramitam el Projecte de Llei pel qual es pretén suspendre la vigència del Consell Econòmic i Social, de la llei que el regula i del seu funcionament i a la vista del contingut d'aquest projecte, i pel fet que hem vist que no consta el preceptiu informe del Consell Consultiu, hem sol·licitat que aquest es demani.

Senyores i senyors diputats, m'agradaria transmetre a aquesta cambra la importància d'aquest debat. M'agradaria transmetre al Grup Popular la importància que té aquest debat perquè afecta directament l'arquitectura institucional dissenyada pel nostre Estatut d'Autonomia i per mitjà del major consens assolit mai en aquesta cambra. Aquest debat afecta l'acompliment o no per part d'aquesta cambra del mandat que es conté a la nostra norma institucional bàsica, paràmetre de constitucionalitat, forma part del bloc de constitucionalitat, la qual cosa significa que si el vulneram, si li anam en contra, vulneram també la Constitució. A banda que es podria produir també un vici de nul·litat de la llei perquè s'ha omès un tràmit essencial, imprescindible en la tramitació legislativa com és el de demanar el dictamen del Consell Consultiu, quan aquest és preceptiu.

L'article 18 de la Llei que regula el Consell Consultiu diu que aquest òrgan s'ha de consultar preceptivament en cas d'avantprojectes de llei elaborats pel Govern en compliment de les previsions establertes a l'Estatut d'Autonomia, amb una única excepció: la llei de pressuposts. Doncs bé, atès que el Consell Econòmic i Social és una institució estatutària i que l'Estatut d'Autonomia estableix que aquesta institució s'ha de regular per una llei del Parlament, hem de concloure que qualsevol llei del Parlament que reguli el CES, encara que sigui per suspendre la seva vigència, com a previsió estatutària que és, requereix l'informe preceptiu del Consell Consultiu. Fins i tot quan és una llei que més que complir una previsió estatutària la incompleix, atès que afecta aquesta previsió estatutària, és imprescindible el dictamen del Consell Consultiu.

I aquest dictamen s'hauria d'haver tramès al Parlament juntament amb el projecte de llei, d'acord amb allò que diu l'article 117 del nostre Reglament.

I els he de dir, senyores i senyors diputats, que el Tribunal Constitucional té dit en sentència que l'absència d'un determinat tràmit té transcendència si, com resulta evident en aquest cas, es priva la cambra legislativa d'un element de judici necessari per prendre la decisió.

En el cas que ens ocupa, ens trobam davant un projecte de llei elaborat pel Govern que afecta directament una previsió estatutària i, per tant, és preceptiu l'informe del Consell Consultiu. Però aquest no és l'únic vici d'inconstitucionalitat el projecte de llei que es pretén aprovar, sinó que també ens trobam que és un projecte de llei contrari al mandat exprés que es conté a l'Estatut d'Autonomia i més concretament a l'article 78.2 que encomana al Parlament de les Illes Balears la regulació de la composició del CES, la designació dels seus membres, l'organització i les funcions. L'Estatut d'Autonomia contempla el CES com una de les institucions estatutàries que es contenen al títol IV, que justament es titula "les institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears", el considera un òrgan de consulta i assessorament, contingut dins el capítol 6è de l'esmentat títol IV, juntament amb el Consell Consultiu i el Consell Audiovisual. I encomana al Parlament que dicti una llei i que en reguli la composició, la designació dels membres, l'organització i les funcions, un mandat exprés, i això és allò que pot fer el Parlament.

Aquesta derivació que fa l'Estatut d'Autonomia perquè una llei reguli una determinada institució estatutària, també la trobam a la Constitució. La Constitució Espanyola crea tota l'arquitectura institucional del nou estat social i democràtic de dret, al qual es refereix l'article 1.1 de la Constitució: "*España se constituye en un estado social y democrático de derecho*", són les primeres paraules de l'articulat constitucional, doncs bé, crea tot l'entramat institucional format per un seguit d'òrgans, alguns bàsics, Sra. Prohens, alguns bàsics, la Corona, les Corts, el Congrés, el Senat, el Poder Judicial, però també d'altres, també d'altres òrgans constitucionals, el Defensor del Poble, el Consell d'Estat, el Tribunal Constitucional, ... tot això forma part de l'estructura institucional del país. I després, la Constitució encomana al legislador, a les Corts Generals, perquè reguli totes aquestes institucions, no només les bàsiques, totes a través d'una llei orgànica que requereix unes formalitats i una majoria superior a les lleis ordinàries i, a més, assenyalen ben clarament que aquestes lleis reguladores no la poden contradir, la Constitució.

Tot això és extrapolable al debat que ara ens ocupa, perquè l'Estatut d'Autonomia fa exactament el mateix, estableix tot el sistema institucional autònmic, no només el bàsic, a què fa referència a l'article 39, el Parlament, el President, els Consells Insulars, ... no només aquests, estableix tot el sistema institucional autònmic, totes les institucions de la comunitat autònoma que es contenen al títol IV, també el CES, i, per tant, no és concebible, senyores i senyors diputats, no és concebible, no és concebible des de cap punt de vista jurídic, no és concebible que una llei ordinària del Parlament tramitada, a més, sense el preceptiu dictamen del Consell Consultiu, pugui decidir si una institució estatutària ha de suspendre o no les seves activitats, atès que el paper del Parlament no és altre que el de complir fidelment el mandat del legislador estatutari, no contradir-lo. Per això entenem que la suspensió de la Llei reguladora del Consell Econòmic i Social, i per tant la suspensió del funcionament d'aquest organisme, per mitjans d'una llei ordinària d'aquest parlament, tramitada sense les formalitats requerides i sense el dictamen del Consell Consultiu, que s'hauria de recaptar, vulnera l'Estatut d'Autonomia i la Constitució.

Mirin, fins i tot quan el mateix Estatut se serveix de la llei per regular una institució no permet que s'utilitzi la llei ordinària per plasmar decisions relatives a la mateixa existència de la institució, ni tampoc a la seva suspensió *sine die*. No pot ser d'altra manera, i així ho diu molt clarament el mateix CES en el seu informe, emès precisament en relació amb aquest projecte de llei, la lectura del qual els recoman, senyores i senyors diputats.

No és concebible ni és constitucionalment possible excedir al mandat estatutari i legislar-hi en contra. No estam apoderats per a això, no tenim aquesta facultat. Per aprovar una llei amb la mínima majoria d'una llei ordinària que suspengui el funcionament d'una institució que l'Estatut d'Autonomia ha creat i respecte de la qual ha fet un mandat molt clar al Parlament, no tenim apoderament per anar-hi en contra, no el tenim. L'Estatut encomana a aquesta cambra que reguli la composició del CES; podem modificar-la, poden modificar-la, poden reduir-la; que en reguli la designació dels seus membres; que en reguli l'organització, pot fer una organització més mins; que en reguli les funcions, n'hi pot atribuir menys. Però el mandat estatutari arriba fins aquí, i així ens ho indica molt clarament l'informe del CES, fins aquí; el Parlament no pot anar més enllà; aquest parlament, quant al Consell Econòmic i Social, està apoderat per això, per regular la seva composició i per regular el seu funcionament, però no per suspendre la seva activitat.

Si admetéssim això cada govern amb la majoria parlamentària mínima per governar, que no per canviar l'Estatut, podria desactivar el Consell Consultiu, desactivar la Sindicatura de Comptes, desactivar el CES, el Consell Audiovisual... Això és una barbaritat, no se n'adonen que és un despropòsit?, que és un desbarat des de qualsevol punt de vista? No pot ser que aquestes institucions funcionin ara sí, ara no, per la decisió d'un govern. El Parlament les ha creades a partir de l'Estatut d'Autonomia, amb dos terços de vots favorables d'aquest parlament, amb consens!

En el nostre sistema de fonts de dret una llei ordinària autonòmica no pot contradir una llei orgànica, i l'Estatut d'Autonomia ho és, i no es pot paralyzar ni eliminar la seva eficàcia. Admetre el contrari és admetre que una llei ordinària pot modificar una llei orgànica, aprovatòria d'un estatut, sense seguir el procediment de reforma que s'estableix constitucionalment i estatutàriament, i això ho diuen els articles 81, 147.3 de la Constitució, i el 139 de l'Estatut d'Autonomia.

Mirin, per mitjà d'una llei ordinària de les Corts Generals, per exemple, no es podria suspendre la vigència de la Llei Orgànica reguladora del Consell d'Estat o del Defensor del Poble. Qualcú s'imagina que ara les Corts Generals poguessin dictar una llei ordinària i suspendre l'activitat i la Llei reguladora del Consell d'Estat?! A qualcú li cap dins el cap això?! És que em pareix un desbarat!, jo no ho puc entendre...

(Petit aldarull)

No podem cometre aquesta inconstitucionalitat, aquesta taca a l'Estatut d'Autonomia, sense ni tan sols demanar dictamen al Consell Consultiu, hem de fer un recés, n'hem de parlar, d'això, no podem cometre aquesta barbaritat. Jo ho trob... inconcebible. No puc entendre de cap de les maneres com hem arribat a aquest punt, com hem pogut arribar en aquest moment en què, sense demanar consulta al superior òrgan de consulta que l'Estatut d'Autonomia també contempla, que és el Consell Consultiu, si es pot dur a terme, si tenim en aquesta cambra poder per aprovar la llei que es pretén aprovar.

Els deman que s'ho repensin, els deman que ho reflexionin, els deman que abans de prendre aquesta decisió respecte l'Estatut d'Autonomia i demanin un informe al Consell Consultiu, perquè si no vulnerarem l'Estatut d'Autonomia i la Constitució, i això és una vergonya que ho faci el Parlament de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

III.2) Debat i votació de l'escrit RGE núm. 10551/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 7585/12, pel qual se suspèn la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds es manté l'escrit núm. 10551/12. Per defensar-lo té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, parlaré clar i net. La suspensió del Consell Econòmic i Social a través de la suspensió de la Llei 10/2000 és només el camí per arribar a un destí, a un mateix destí: anul·lar, fer nul un organisme, l'organisme de consulta, assessorament i diàleg social previst en el nostre marc jurídic. La suspensió és el camí, jurídicament qüestionable, molt qüestionable, i políticament rebutjable, el rebutjam.

Però l'objectiu és la supressió, la no-activitat de l'organisme. La resta són excuses. L'econòmica és l'excusa, no l'objectiu. És com allò de perquè li diuen amor quan volen dir sexe. Vostès apliquen la supressió i li diuen suspensió, la mateixa supressió que el Govern ha aplicat, per exemple, al Consell de Joventut de les Illes Balears, amb el mateix objectiu polític: anul·lar, fer callar els dissidents de l'ortodòxia, però amb la notable diferència que el CES és una institució prevista a l'Estatut com a instrument per a la consecució d'un mandat estatutari constitucional, el deure dels poders públics de promoure la participació en les decisions democràtiques.

No val dir “suspenc, inutilitz un instrument i el substituesc per un altre”, i no val perquè l'òrgan previst és aquest, és el Consell Econòmic i Social, i és el CES, en tot cas, la institució que s'ha de modificar, s'ha d'adaptar, si es creu que necessita aquesta adaptació, a una nova realitat.

Així ho va posar de manifest el mateix CES, en dictamen i en declaració de la institució. Així, amb aquesta voluntat, és com el CES es va brindar al Govern i el Govern li va tancar la porta pels morros, i açò ja no és la primera vegada que passa, ja ho va fer amb el Consell de Joventut. Aquests dos organismes proposen al Govern mantenir la seva funció social, de fòrum permanent, d'espai aglutinador de la societat civil organitzada, fins i tot ho proposen fent reduint al mínim els costos, fins i tot a cost zero, i la proposta sempre ha estat la mateixa: no. Açò sí, amb una notable diferència, com esmentava abans, una diferència jurídica ben notable, i és que el CES, com deia, és un organisme previst a l'Estatut. El Consell Econòmic i Social és l'organisme estatutari, o de rellevància estatutària, si es vol dir així, per marcar la diferència amb el que s'ha vingut a denominar estructura bàsica institucional que conforma el nucli de poders de la comunitat autònoma.

Però d'aquesta diferenciació a què es refereixen els informes, tots els informes, fins i tot el de l'Advocacia, que acompanyen el projecte de llei i que recullen l'opinió jurídica versada per l'estudi coordinat pel professor Avel·lí Blasco, no se'n pot derivar, no se'n pot derivar, que els segons, els organismes de rellevància estatutària inclosos a l'Estatut, sigui susceptibles de ser suspesos, no se'n pot derivar.

Mirin, aquesta és la mare de tots els informes, és ben gruixut. En aquest document, que es diu *Comentarios...*, *Comentarios al Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares*, en aquest document, a la pàgina 652 un paràgraf de cinc línies és el que es dedica a diferenciar entre organismes estatutaris i organismes de rellevància estatutària, i ho fa, diu, per diferenciar els organismes que culminen la divisió de poders a l'àmbit de la comunitat autònoma: president, Govern, i alhora també, amb el procés de descentralització, diu els consells insulars, i res més. D'aquí surten tots els informes, tots. Si vostè agafa cada un dels informes que acompanyen la justificació del que avui aprovarem tots parteixen d'aquí, *Comentarios*, de *Comentarios*, i vostès conclouen d'aquí que sí, que vist que es poden classificar com de rellevància estatutària i no estatutaris, doncs són prescindibles.

Perquè si açò fos així, com vostès diuen, estarien dient que el Consell Consultiu també podria ser objecte d'una suspensió, exactament igual, exactament igual, perquè l'Estatut aprovat el 2007 recull el CES en el títol IV, capítol VI, d'òrgans de consulta i assessorament, juntament amb el Consell Consultiu i juntament amb el Consell Audiovisual. L'Estatut, una llei orgànica, els crea, els crea, no diu “els podrà crear” o “els crearà”, els crea. I el segon punt del mandat estableix que el Parlament..., encomana al Parlament la posada en marxa d'una llei que activi, que faci efectiu el mandat del punt 1. El CES és, per tant, un òrgan, i així ho diuen els informes, inextingible, cosa que reconeixen també, com deia, els informes que acompanyen la suspensió del CES.

Diu exactament l'informe d'avaluació de la legislació que -llegesc textualment- “amb l'aprovació de la norma no s'extingeix ni se suprimeix la seva existència”, i existir és necessàriament ser-hi, és un estar, no és un ser. Per existir necessàriament s'hi ha de ser, visiblement, operativament, ha de ser part de la realitat palpable i material. Si el CES és inextingible és també necessàriament impossible de posar en suspensió etèria, que és el que vostès volen fer. Déu pot ser i no existir, però la resta de mortals i de mortalitats, per ser, per ser, que és el que diu l'Estatut, han d'existir, han d'estar fora del ser. Vostès han volgut crear uns llimbs jurídics injustificables on situar -com ja els vaig dir- els innocents, volent amagar, però, que als llimbs aquests innocents hi van morts, i els llimbs, els que estan allí, no poden justificar..., no es pot considerar que allò que està als llimbs existeixi.

En aquest sentit els mateixos informes es contradueixen per fer justificable el que no té cap fonament jurídic sòl ni té tampoc cap raó política.

Per què el Govern, el Partit Popular, es nega a consensuar amb el CES una sortida? Per què? I centrem-nos en aquesta actitud del Govern. Quin problema genera el CES a aquest govern per proposar una mesura tan extrema com aquesta i tan innecessària com aquesta? I és aquí també on les evidències clamen al cel, i són tan evidents que les diuen els mateixos membres del Consell Econòmic i Social; ho diu la CAEB, ho diu PIME, ho diu Comissions, ho diu UGT, i ho diu la resta de sectors representats al CES, i no és que ho digui jo, no, no, ho diuen i vostès ho tenen per escrit talment, que el Govern cerca fer callar la discrepància i les veus crítiques. No, no, no me mirin malament, llegeixin el seu dictamen i la seva declaració. Diu açò, i vostès es queden tan tranquils.

I és aquí on ens preocupa l'actitud del Govern, perquè en el fons d'aquesta actitud hi ha l'obsessió cega que pot fer que aquest país se'n vagi en orris, l'obsessió, la falta de visió que només hi ha un camí, que és el camí de l'ortodòxia. Açò és la seva visió, i la resta, la resta del món s'equivoca; tothom, absolutament tothom s'equivoca, i vostès continuen pel camí recte de l'ortodòxia. El vicepresident sempre presumeix de la seva política econòmica, que ha qualificat d'ortodoxa, però la realitat confirma allò que molts anunciaven i també han viscut altres països, que és que aquesta economia genera açò, pobresa i exclusió social, i d'açò no en parlen mai.

Diu l'exposició de motius del projecte de llei que aquesta suspensió es farà sense que suposi minvar els encàrrecs que la nostra ordenació fa als poders públics, i vostès després contesten “efectivament, però és que ja tenim altres coses, tenim el Fòrum Balears Competitiva”. Ara ho hem descobert tot, vostès pretenien, i amb açò avui ho estan executant, substituir el CES pel Fòrum Balears Competitiva; aquesta era la seva obsessió. I quina diferència hi ha? Doncs molt clara: que el CES és un òrgan autònom, amb un president, i el Fòrum Balears Competitiva és un altre organisme amb un altre president; el president del CES és el Sr. Llorenç Huguet, el president del Fòrum Balears Competitiva és el Sr. Bauzá. La diferència és clara, de control de la veu de la ciutadania i de les organitzacions civils organitzades.

És per tot açò que no tenim cap dubte que aquesta proposta, aquest projecte de llei, és contrària a l'Estatut, a l'esperit i a la lletra de l'Estatut, i per açò creim que no podem tramitar un projecte d'aquesta magnitud, una suspensió del Consell Econòmic i Social sense que hi hagi un informe, l'informe del Consell Consultiu. Crec que no s'hauria de posar en dubte ni qüestionar-se que en aquest context els partits de l'oposició el reclamem i el CES també el reclama; el reclama quan qüestiona els arguments jurídics que el Govern està utilitzant per suspendre el CES, i açò hauria de ser suficient per demanar un informe al Consell Consultiu. Esper que tinguin seny i efectivament responguin a aquesta petició que els formulam els partits de l'oposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Popular i per al torn en contra té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Ens trobam en el debat sobre l'informe al Consell Consultiu de la suspensió de la Llei 10/2000, que regula el funcionament del CES. I em tem que molts dels arguments que hem sentit en aquesta primera intervenció ja els hem sentit i debatut en diverses ocasions, i després d'escoltar-los molt em tem que la petició d'aquest dictamen al Consell Consultiu és una artífex de l'oposició per tenir el doble d'intervencions en aquest debat. Perquè no hem escoltat cap argument nou que ens dugui a pensar de manera diferent de com ho hem vengut fent a tots els debats anteriors sobre aquest tema.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. I una altra vegada més llancen enlaire dubtes sobre el que està fent o no està fent avui aquest parlament. Aquest parlament és plenament sobirà per suspendre una llei ordinària, la 10/2000, de 30 de novembre, mitjançant l'aprovació d'aquest projecte de llei, pel qual se suspèn la vigència de l'esmentada llei, del Consell Econòmic i Social i el seu funcionament, i, creguin-me, no és que aquest govern estigui plenament legitimat per aprovar totes les mesures que siguin necessàries per acabar amb el dèficit públic, sinó que és políticament i moralment necessari.

És necessari perquè, per si ho han oblidat, Europa ens hi obliga, però sobretot és necessari perquè hi havia dèficit. Sí, pareix lògic, però és que després d'escoltar aquests dos dies el debat de pressuposts pareix que alguns han oblidat que això del dèficit no és una invenció del Partit Popular. Si és necessari acabar amb el dèficit a base de mesures urgents és perquè davant dèficits de més del 4% el Govern anterior no va prendre cap mesura contundent, cap mesura ferma, cap mesura valenta, cap renúncia.

Tant de bo, tant de bo el Sr. Vicepresident s'hagués trobat amb una part d'aquest difícil camí ja recorreguda, tant de bo. Quantes mesures ens haguéssim evitat, quantes renúncies s'haguessin salvat. Però no, aquest camí tortuós, difícil i impopular l'hem hagut d'iniciar tot sols, i pel que veim tampoc no ens pensen acompanyar en el recorregut. I aquest camí no comença avui aquí, amb la suspensió del CES, i tampoc, malauradament, no crec que hi acabi, i per això s'han hagut de prendre mesures urgents en matèria de personal, en matèria fiscal, en matèria tributària, i s'ha hagut d'anar aprimant una administració pública que era totalment insostenible. I clar, com sempre que els informes no els agraden, els posen en dubte, i ara, per no creure, no creuen ni els informes que acompanyen aquest projecte de llei i vénen aquí a demanar un dictamen al Consell Consultiu, i jo una vegada més els tornaré a dir el que diu l'Advocacia de la comunitat per veure si els convencem.

El Consell Econòmic i Social es va introduir a l'Estatut d'Autonomia com a òrgan de consulta i assessorament, mitjançant la reforma estatutària operada per la Llei Orgànica 3/1999, de 8 de gener, i es va incloure a l'article 42. En l'actualitat, a la posterior reforma de l'Estatut, el CES apareix regulat a l'article 78, com a òrgan col·legiat de participació, estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica i social, i aquest article està comprès dins el títol IV, institucions de la comunitat autònoma. I l'article 39 del mateix Estatut aclareix, ...

(Algunes rialles)

... en no incloure els òrgans de consulta i assessorament -sí, la Sra. Aguiló pot riure, però és que és una paranoia total, que ella, que té accés privilegiat a aquests informes de l'Advocacia de la comunitat, se'n rigui d'ells, ...

(Alguns aplaudiments)

... això és una vergonya, Sra. Aguiló, això que està fent vostè aquí és una vergonya!

(Remor de veus)

L'article 39, jo continuu, aclareix que, en no incloure els òrgans de consulta i assessorament contemplats a l'Estatut entre les institucions de les Illes Balears, aquests òrgans no formen part del sentit institucional en sentit estricte i, per tant, no són òrgans bàsics i essencials del sistema institucional autònom. I aquí hi ha la diferència, no són òrgans bàsics. I la pròpia doctrina del Consell Consultiu fa també aquesta diferenciació entre òrgans bàsics i òrgans no bàsics. I això no ho dic jo, no ho diu el vicepresident, ho diu l'informe jurídic d'aquesta comunitat.

Tenint en compte, doncs, aquests fonaments jurídics, el CES no constitueix una excepció quant a la necessitat d'adaptar l'organigrama a la situació actual, per tal de corregir-la, com ja s'ha fet amb una reducció d'alts càrrecs i càrrecs de confiança, reduint en més de 26 milions d'euros la despesa; o la supressió, fusió i reducció d'empreses públiques que han permès també ja un estalvi en aquest pressupost.

I per aquest motiu, en funció de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, s'han publicat diversos plans d'equilibri de les comunitats autònomes dins els quals figuren mesures molt dures, renúncies i priorititzacions per mantenir aquelles competències ineludibles per a la comunitat. I dins aquestes mesures hi ha aquesta suspensió del CES i el cessament temporal de l'activitat d'aquest òrgan de consulta.

No modificam cap punt ni coma de l'Estatut, ja que ni s'extingeix ni s'elimina cap òrgan de consulta i assessorament, sinó que es suspèn, es suspèn, Sra. Aguiló, temporalment, justificant-ne els motius mitjançant la suspensió d'aquesta llei ordinària.

I com que no estan d'acord amb res de tot això, senzillament no s'ho creuen, i l'informe del dictamen consultiu no procedeix i, una vegada més, no ho dic jo, ho torna dir l'Advocacia de la comunitat, i com que a mi sí que aquests informes m'infonen respecte, també els exposaré els motius: no es tracta d'una reforma de l'Estatut d'Autonomia; no es tracta d'una avantprojecte de llei elaborat per al desenvolupament o acompliment d'una previsió expressa de l'Estatut, sinó que som davant una norma que procedeix a la supressió temporal de l'efectivitat d'una altra norma de rang legal ordinària; no ens trobam davant cap dels supòsits als quals es refereix l'article 18 de la Llei del Consell Consultiu -modificacions de l'Estatut, defensa de l'autonomia local, conflictes amb competències que es vulguin plantejar davant del Constitucional, disposicions reglamentàries dels consells insulars, conflictes entre institucions d'autogovern, etc.

A més, l'Estatut d'Autonomia en té d'altres d'òrgans que no es desenvolupen o posen en marxa i no per això l'estam incomplint. O jo no diria que el Govern d'aquell gran polític, que vostès ara volen recuperar de l'exili, amb una clara mostra de tenir la vista posada en les noves generacions, el Sr. González, jo no vull dir que aquest govern fos antidemocràtic o no acomplís la Constitució o que tengués un tarannà poc dialogant, tot i això va esperar tretze anys, després d'aprovar la Constitució, a crear el Consell Econòmic i Social a nivell estatal. O tal vegada va ser el Govern de les Illes Balears, que no acomplia el precepte constitucional i estatutari del diàleg social, perquè no va ser fins l'any 2000 que el va posar en marxa.

(Remor de veus)

Aquest govern acomplirà les seves obligacions amb els sindicats i agents socials, empresarial i econòmic, tal com li mana la Constitució o l'Estatut, no perquè vostès ens ho diguin, no fa falta facin aquest esforç, ho farem perquè és la nostra obligació i perquè creim que aquest diàleg social es pot i s'ha de fer d'una altra forma. El diàleg social també s'ha d'adaptar a les circumstàncies actuals i cercar un diàleg social amb un cost inferior. I em creguin, això és possible, això es fa i es continuarà fent.

Aquesta necessitat de canvi tampoc no és aquesta diputada que ho diu, ni tan sols el Partit Popular, mirin si no l'informe que ha fet públic aquesta setmana el Tribunal de Comptes, que recomana un estalvi en les remuneracions i subvencions a sindicats a través del CES, ja que, segons aquest tribunal, existeix una diferència del 537% entre la compensació estipulada en el Decret del 2008 i la rebuda per part de les organitzacions sindicals representades en el Consell Consultiu.

Per tant, senyores i senyors diputats, ha arribat l'hora de que trobem una altra manera de fer les coses i aquest govern està decidit a dur-ho endavant, amb o sense el seu suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, en torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Ho intentaré. Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ho intentaré estar tranquil·la, vegem, l'Advocacia de la comunitat autònoma té dues funcions: una és la funció consultiva i l'altra és la funció de defensa de les decisions del Govern. Aquest informe s'ha emès en posició de defensa.

Hi ha dues maneres de demanar assessorament jurídic, dues maneres de demanar informes jurídics: la del bon governant, que utilitza la funció consultiva i, abans de prendre decisió, demana un informe jurídic que asseguri el compliment de la legalitat, vull un informe, vull que m'informin si puc fer això o no ho puc fer acomplint la llei; quan es demanen els informes d'aquesta manera, l'Advocacia de la comunitat autònoma dicta, fa, emet informes jurídics rigorosos que analitzen totes les possibilitats i li diuen al Govern allò que pot i allò que no pot fer.

Però hi ha la manera del mal governant, que és la de dir: he pres una decisió, jo l'he presa, m'he donat publicitat, què faig? Feis-me un informe jurídic..., i llavors es fa l'informe jurídic. Aquesta és la manera que vostès han utilitzat, la del mal governant. I a mi em dol, a mi em dol la utilització de l'Advocacia, em dol molt, em dol a l'ànima, Sra. Prohens; em dol, em dol, Sr. Vicepresident, em dol molt.

Li faré una cita d'un eminent professor d'universitat, Sr. Vicepresident, en relació amb la seguretat jurídica, perquè és que ahir vàrem sentir una definició de la seguretat jurídica que ens va deixar bocabadats. Doncs bé, diu el professor Rubio Lorente: *“La causa actual de la inseguridad jurídica es la degradación más que de la técnica del rigor con que deben elaborarse las disposiciones de carácter general, defecto que es una secuela casi inevitable del exceso de producción, a mayor producción menor calidad.”* I això, això és el nostre mal, senyores i senyors diputats, això és el mal d'aquest govern, que té una dèria legislativa, jo diria quasi quasi una diarrea legislativa, que fa que es produeixin les normes amb aquesta manca de rigor.

I el professor Santamaría Pastor, que tal vegada vostè l'ha sentit anomenar, es refereix a *las normas basura* i parla *“de una notable actitud de falta de respeto hacia las normas jurídicas de todo orden, en cuya elaboración y búsqueda de la calidad no parece necesario gastar excesivos esfuerzos, porque su sustitución o rectificación es fácil y barata. Esta concepción de las normas basura es seriamente disfuncional y resulta inexcusable la búsqueda de un intenso nivel de excelencia en la elaboración de las normas jurídicas.”* Però a vostès ni els interessa la seguretat jurídica ni l'acompliment de l'Estatut o la Constitució, ni legislar amb un mínim nivell d'excel·lència, com correspon a un Parlament seriós. Vostès prefereixen fer normes fems, per això no els podem convèncer en aquest debat, sembla que no podem evitar que aprovin una llei inconstitucional, una llei contrària al nostre Estatut d'Autonomia, una llei contrària al mandat que conté l'article 78 de l'Estatut d'Autonomia, una llei per a la qual no tenim legitimació, per a la qual aquest parlament no té empoderament. Aprovarem, aprovaran, una llei sense poder fer-ho, atès que és una llei ordinària autonòmica que no pot contradir una llei orgànica i l'Estatut d'Autonomia és una llei orgànica.

I no es pot paraitzar ni eliminar l'eficàcia de l'Estatut d'Autonomia i suspent l'activitat del CES estam paraitzant l'eficàcia d'un mandat estatutari. Només el legislador estatutari està habilitat per prendre una mesura com aquesta. I els ho he dit moltes vegades i d'aquí hem fet esmenes, poden minvar el CES a la mínima expressió, perquè poden regular la composició del CES, poden establir les seves funcions, poden minvar les funcions del CES, poden abaratir els seus costos, poden posar dieta zero, però no poden suspendre la seva activitat, no ho poden fer legítimament, no ho poden fer sense vulnerar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, no ho poden fer.

(Remor de veus)

Demanin-ho als lletrats del Parlament, facin un recés hi demanin-ho als lletrats d'aquest parlament.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Demanin-ho, demanin-los-ho, demanin-los-ho.

(Remor de veus)

Sempre, Sra. Prohens, sempre el dret, vivim a un estat de dret, sempre el dret ha d'estar per damunt i l'hem d'acomplir i no hem d'esperar anar al tribunal, no ens en quedarà d'altra que anar al Constitucional, no ens en quedarà d'altra, però no és el Constitucional que ens ho ha de dir, ho sabem, sabem interpretar l'Estatut d'Autonomia, sabem interpretar les lleis, sabem allò que podem fer i allò que no, ho sabem, i vostès també ho saben, o bé, o ho haurien de saber, ja tal vegada no, tal vegada no, tal vegada no, tal vegada no ho saben.

Mirin, això és un despropòsit, aquest debat no és un debat econòmic, no és un debat sobre l'estalvi econòmic; si volen estalviar ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Aguiló, ha d'anar acabant.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

... minvin el CES a la mínima expressió. Si volen estalviar minvin el CES a la mínima expressió, això és un debat jurídic, vostès han d'acomplir l'Estatut d'Autonomia, vostès no poden aprovar la llei que avui volen aprovar.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té el torn de paraula el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, el Sr. Nel Martí. Cinc minuts, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Segurament no els necessitaré tots, aquests cinc minuts. Sra. Aguiló, està clar que no ho poden fer. Està clar, Sra. Prohens, que demanam un informe jurídic del Consell Consultiu ara perquè el Reglament així ho estableix i així ho incorpora i ho reclama el nostre grup. Hi ha cap problema?

Demanam un informe jurídic perquè volem garanties, volem seguretat jurídica. On és la seguretat jurídica? Volem garanties que la suspensió/supressió compleix l'Estatut i compleix la Constitució. Açò és un problema per a aquest parlament?

Volem un informe perquè l'informe de l'Advocacia, com ja s'ha esmentat, és un informe clarament de defensa, i un, quan ha de defensar, doncs ha d'agafar alguna cosa: doncs miri ...

(Se sent un renou com d'esqueixar un paper)

... ja el tenim, ja el tenim. Perquè vostè sap que quan llegeix els informes que acompanyen, també de l'Advocacia, estableixen uns fonaments aquí: *Comentarios*. És del Parlament, el pot consultar.

Miri, l'Estatut preveu la creació del Consell Econòmic i Social, no la suspensió -a no ser que vostè hi hagi afegit un article-, preveu la creació. L'Estatut de 2007 el crea, diguem que l'incorpora amb rang estatutari, perquè, jo supòs que vostè sap, perquè és la llei que avui suspenem, que el CES es crea el 2000, abans que aquest Estatut; l'Estatut el que fa és incorporar-lo i donar-li rang estatutari.

Què em diu, Sra. Prohens? Qui va governar fins al 1999?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No, no, perdoni, vostè, qui va governar fins al 1999? Qui el va crear a l'any 2000?

I després, el que m'ha sembla ja ...

(Remor de veus)

... insultant és que faci referència al CES de l'Estat, de l'Estat, a un informe que es refereix al mal ús, o possible mal ús, de les dietes en aquell CES. Ho digui clarament, de quin CES, de quin Consell Econòmic i Social, de quin? Perquè si no ho diu..., què és que està acusant -avui no són aquí-, està acusant els membres del CES de les Illes Balears de fer mal ús en les seves dietes?

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

No, no, aquí, aquí vostè ha dit açò, i no ha dit que era del CES de l'Estat, no s'ha referit, no ha concretat quin informe, vostè ha volgut posar el CES, a tots els membres del CES, a CAEB, a Comissions, a UGT, a PIME, en el mateix sac, els està dient vostè que aquests membres, consellers encara, del Consell Econòmic i Social, abusaven, feien un mal ús de les dietes, açò és el que ha dit? Açò és el que ha dit?

(Se senten algunes veus de fons intel·ligibles)

Els ho dirà avui a la cara quan surti?

(Remor de veus)

Miri, nosaltres tenim molt clar que aquest projecte de llei no és només qüestionable, sinó que no aconsegueix l'Estatut i per açò, efectivament, reclamam un informe del Consell Consultiu, volem seguretat jurídica. Tenim clar que actua en sentit contrari al que mana l'Estatut. Vostès podran dir que hi ha organismes previstos a l'Estatut que encara no s'han creat, però aquesta no és la qüestió, la qüestió és que la l'Estatut marca una direcció, no la contrària, i vostès s'agafen a la contrària de la que diu l'Estatut, marca crear, avançant la creació d'aquests organismes, el crea i encomana al Parlament que legisli per posar-lo en funcionament, açò és el que diu.

Actua en sentit contrari del que marca també la Constitució, de promoure la participació dels ciutadans en la vida política institucional, o no, ja tindrem temps després d'aprofundir en el debat, clar, si cream una cosa, el Fòrum Balears Competitiva, que dóna molt de joc, en parlarem.

Actua en sentit contrari també de la lògica democràtica i econòmica, tenim avui una situació crítica i en aquests moments en què més que mai fan falta instruments d'intel·ligència econòmica, instruments autònoms, que parlin de forma autònoma, que tinguin veu pròpia, vostès els agafen i els fan callar.

I simplement, insistesc, volem informe jurídic del Consell Consultiu perquè de cap de les maneres vostès garanteixen la nul·litat que es pot produir de tràmits i acords que requereixen, prescriptivament, l'informe del CES. No ho resolen, ho deixen també vostès allà, l'Esperit Sant ho resoldrà; podria generar aquesta situació nombroses disposicions normatives, que no podran ser dictaminades pel CES, perquè recordem-ho, el CES està tancat, però existeix, aquesta és la seva filosofia, siguin recorregudes per la via del contenciosoadministratiu generant una situació confosa i d'inseguretat jurídica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Visca la seguretat jurídica, per favor, demanin informe al Consell Consultiu. Tots, tots podrem fer un debat molt més rigorós i seriós amb aquest informe aquí, al costat, mentre açò no serà un debat seriós sinó que serà un debat purament polític d'anul·lar un òrgan de l'Estatut d'Autonomia.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció, en torn de contrarèplica, de la Sra. Margalida Prohens, pel Grup Parlamentari Popular, té cinc minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquí hem hagut d'escoltar coses increïbles per defensar una postura i gairebé tot val, gairebé tot, però hi ha coses que mereixen ser contestades.

Sr. Martí, si vostè no està al dia de les notícies dels mitjans de comunicació nacional dels darrers dies no és la meua culpa, jo he dit damunt aquesta tribuna el que he dit i vostè interpreti el que vulgui interpretar.

Normes fems? Una advocada de la comunitat autònoma parlant que aquest govern fa normes fems? Vergonya, vergonya, Sra. Aguiló!

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

S'ha arribat a dir que el que feim aquí violenta la democràcia parlamentària, pretén controlar la veu de la ciutadania, que no creim en la democràcia participativa i que avui ens carregam l'Estatut i fins i tot la Constitució, que no creim en aquesta democràcia i per això la nostra voluntat és callar les veus crítiques. I clar, vostès, que són tan democràtics, que es dediquen a posar en dubte els informes de la mateixa Advocacia, dels lletrats de la cambra o de qui sigui, de qui sigui que no els digui el que volen sentir, -i si abans s'ha posat nerviosa, Sra. Aguiló, esperi ara-; i saben quin és el màxim òrgan d'expressió de la voluntat del poble? Saben on es representa la veu dels ciutadans, la primera institució de la democràcia? Idò, senyores i senyors diputats, és aquesta cambra i és aquest parlament, el qual mereix el nostre màxim respecte.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I vostès no tan sols posen en dubte els informes jurídics sinó que fins i tot demostren un nul respecte per aquesta cambra i per la democràcia. Diuen que la nostra majoria absoluta no ens permet fer el que feim avui. I jo els dic, que allò que no els permet fer la seva minoria absoluta és bloquejar aquesta institució i deixar en escac l'aprovació de la Llei de pressuposts o l'elecció d'una presidenta perquè vostès volen opinar...

(Alguns aplaudiments)

Això, la seva minoria absoluta no els ho permet fer, per poder elegir, per poder opinar sobre l'elecció de càrrecs, per poder prendre decisions, primer s'han de guanyar la confiança del poble, si no té un altre nom.

I no pens aguantar ni una lliçó més sobre democràcia o respecte de les normes bàsiques d'aquesta comunitat!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No, d'aquesta bancada! I no venguin aquí a fer el paper i a omplir-se la boca defensant el diàleg i la participació democràtica. I després actuen de la manera més vergonyosa i antidemocràtica que s'ha vist mai dins aquesta cambra. Vostès mateixos es lleven la raó, tots solets. Vostès tots sols es fan oposició a vostès mateixos.

Deia també el portaveu del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, en el debat de totalitat, que això que feim avui no hauria de ser possible. Que el que feim no hauria d'estar permès. Alerta, Sr. Martí, Alerta! Alerta a desitjar coses que són per llei i estan ajustades a dret, però que segons la seva opinió particular no ho haurien de ser. Alerta amb aquests desitjos tan antidemocràtics, perquè així es comença i ja sabem com s'acaba.

(Alguns aplaudiments)

En fi, senyores i senyors diputats, a nosaltres la majoria absoluta dels ciutadans ens va elegir per prendre decisions i per prendre-les quan pertoca. I aquesta és la responsabilitat que vam assumir, el nostre contracte amb la societat. I amb això estam. Nosaltres no defugirem d'aquesta responsabilitat. No deixarem de prendre les decisions impopulars perquè les hagin de prendre els altres. No, nosaltres deixarem una administració pública molt més sanejada de la que vam trobar, no ho dubtin.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Conclòs el debat, procedim a la votació dels escrits.

Votació de l'escrit RGE núm. 10548/12, del Grup Parlamentari Socialista. Començam la votació. Votam.

Queda rebutjat per 33 vots en contra, 23 a favor i cap abstenció.

Votació de l'escrit RGE núm. 10551/12, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Començam la votació. Votam.

Queda rebutjat per 33 vots en contra, 23 a favor i cap abstenció.

IV. Debat i votació, si n'és el cas, del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 7585/12, pel qual se suspenen la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament.

Passam al quart punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat i la votació del projecte de llei RGE núm. 7585/12, pel qual se suspenen la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament.

Presentació del projecte de llei per part del Govern? No n'hi ha.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca RGE núm. 8064, 8065...

(Remor de veus)

Senyors diputat, per favor! Continuem!

RGE núm. 8064, 8065, 8066, 8067, 8068, 8069, 8070, 8071, 8072, 8073 i 8074/12. Té la paraula l'Hble. Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Jo aprofit per fer un aclariment, com que és el mateix tema. Diu que jo he dit que si açò és possible, no ho hauria de ser, quan ho he dit?

(Remor de veus)

En comissió. Vostè ho fa i ho recita fora del context, d'acord? Quin era el context? Que amb una llei ordinària puguem fer inútil un mandat estatutari. Contextualitzi-ho, per favor! Perquè aquest nivell de manipulació em sembla no només abusiu sinó d'una baixesa impressionant!

(Alguns aplaudiments)

Ho tornaré dir si cal, el motiu de suspendre el CES, que és una clara intenció de suspendre, i, si no, jo els remet als documents inicials, als esborranys del Pla econòmic financer, on es canvia la paraula "supressió" per "suspensió". És clara la voluntat i és fer callar aquest organisme estatutari perquè el Govern no es troba còmode amb l'existència d'una veu independent i autònoma, amb llibertat de criteri i que pugui ser crítica amb les polítiques del Govern. Torn insistir, no ho diu el nostre grup, que sí, ho diu CAEB, PIME, Comissions, UGT, la resta de sectors que estan representats en el CES. Ells són el CES i ells són els que pensen -i ho tornaré dir- que el Govern amb aquesta mesura cerca callar la discrepància i les veus crítiques. I em sorprèn que vostès no s'exaltin en sentir aquestes paraules.

Es diu que es tanca el CES com a mesura contra la crisi. I a mi avui em toca tornar recordar allò que diu el President del Consell Econòmic i Social, el Sr. Llorenç Huguet, quan afirma que el CES no hauria de ser un element a tenir en compte o posat en un context en contra de la crisi, sinó que és una oportunitat per sortir de la crisi. Les claus del debat eren i crec que són simples, molt simples. Amb l'actual projecte de llei que pretén la suspensió de la Llei 10/2000, es retalla la voluntat d'allò que mana l'Estatut, d'allò que és la democràcia participativa, el diàleg social i també la discrepància.

El d'avui, senyores i senyors diputats és un debat, ja ho vaig dir a les primeres intervencions, sobre l'ortodòxia, sobre l'aplicació d'aquest criteri economicista d'austeritat, al funcionament democràtic de les nostres institucions. Algú com jo, que no té fe amb aquesta ortodòxia, algú com jo que és heterodox, algú que no té fe amb l'austeritat que deixa sense casa, sense menjar, sense feina a unes persones en pro de retornar el deute a altres persones, que açò sí, no necessiten ser austeres; una ortodòxia que parla de democràcia participativa, de participació dels ciutadans de la vida política, ... i ho fa referint-se a la democràcia com si fos un element tradicional. La llei comença així: "tradicionalment s'ha considerat un deure dels poders públics, facilitar instruments i reforçar institucionalment la participació dels ciutadans...". Aquest és el començament del projecte de llei, "tradicionalment". I qui diu que aquesta participació té aquesta consideració de tipus tradicional, és que la qüestiona, per acabar proposant, efectivament, la suspensió del Consell Econòmic i Social.

Però no és així, aquesta ortodòxia, si pensa així, està fora de la llei. Perquè facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social, açò que acab de dir, no és una tradició, almenys només, sinó que és la definició de democràcia participativa en la que es fonamenta la Constitució Espanyola. Acabava de llegir l'article 9.2 de la Constitució Espanyola. I jo em deman sempre, on són els constitucionalistes? On és la defensa de la Constitució d'aquest article i l'expressió que té en el nostre Estatut? El CES no deriva de cap tradició, sinó del reconeixement explícit a la

Constitució i a l'Estatut, que vivim en un estat social i democràtic de dret. I en aquest estat democràtic els poders públics tenen el deure de fomentar la participació, el deure de fomentar la participació. I ho hem de fer així com preveu l'ordenament jurídic, no amb nous invents, amb allò que diu l'Estatut.

L'ortodòxia vol rompre amb aquesta tradició de la democràcia participativa i d'implantar una democràcia que jo he de tornar descriure, els agradi o no, com autoritària, que prima el comandament al diàleg i consens. Ho he dit també reiterades vegades dins aquesta cambra, ho han dit vostès en aquesta cambra, "*que los ciudadanos nos dieron su confianza para llevar a cabo todas estas medidas*". I ho hem tornat sentir avui. Sí, els ciutadans els van atorgar una ampla majoria, però no per actuar al seu marge, sinó per actuar a través d'allò que manen les normes, l'Estatut, que es regeixen a través del diàleg i de la participació social. No tenen la majoria per governar des del silenci. Ningú no té aquesta majoria en una democràcia real, sinó per governar escoltant -el CES no ha estat escoltat- i parlant -amb el CES no s'hi ha parlat- amb la gent.

L'article 78 de l'Estatut d'Autonomia diu que el CES, ho dèiem en el primer debat, és un òrgan estatutari. I la Llei 10/2000, que avui volem suspendre, li encomana que ho faci amb independència, imparcialitat, veracitat i pluralitat. M'agradaria que em diguin si li fan el reconeixement que ha actuat en tot moment des d'aquests principis.

La pèrdua del CES, crec que avui també és obligació dir-ho, suposarà la pèrdua de moltes coses, però en voldria destacar dues. Una, l'anul·lació efectiva de pronunciaments discrepants a la política ortodoxa, pronunciaments com per exemple el que se'n derivava de la memòria econòmica del 2010, que alertaven -llegesc textualment- "del perill per a l'economia, que l'administració es dediqui només a retallar despesa i deixi d'invertir. Una política d'aquest tipus només servirà per congelar l'activitat econòmica i baixar el PIB". Textualment de la memòria econòmica. O valoracions que, és cert que finalment no formen part del dictamen, però clar, el debat lliure, llibertat, independent del CES, transcendeix i transcendeix que la Llei turística deroga, segons algunes opinions dins el text, tàcticament deroga normes d'ordenació del territori. Però no hauria de preocupar a un partit democràtic a un partit que assumeix el diàleg i la llibertat com un element substancial a la seva forma de ser, que hi hagi veus discrepants i que aquestes provinguin de qui provinguin, del CES, o sigui de CAEB, PIME, Comissions, UGT, de tots els seus membres, perquè si no, si no se'ns convenç que aquest element no hi és, hem de dir que la suspensió del CES és clarament un retall a la democràcia, és un retall a la discrepància com ho pensa el CES.

El segon element que suposa la pèrdua d'aquest organisme és la pèrdua d'un instrument molt valuós d'anàlisi i avaluació de la realitat socioeconòmica, de les memòries econòmiques. Ens quedam sense la memòria del CES, també ja ens hem quedat sense la memòria del CRE, sense l'aportació de dades i la seva anàlisi per part d'organismes independents, per avaluar l'evolució socioeconòmica. Fa la impressió que la intenció del PP és matar el missatge, perquè el CES és un espai de debat, d'anàlisi, que transmet i que s'exposa. Si no li agraden les notícies econòmiques al Partit Popular que arriben, decideix matar a qui les difon. No li agrada la realitat, idè em sap greu, n'inventarem una altra.

Però és que avui disposar d'organismes d'intel·ligència econòmica és vital. L'estratègia en aquest sentit és incomprendible, és absolutament incomprendible. Les raons que s'utilitzen per suspendre'l, són la raó econòmica i la duplicitat. Les mateixes que fonamenten tot el Pla econòmic financer. L'econòmica, ja hi he fet esment abans, ve justificada a l'exposició de motius dient, "però sense que açò suposi minvar dels encàrrecs que la nostra ordenació fa als poders públics", lògicament perquè no pot ser de cap altra manera. Però després en comissió i en el debat del dictamen, tots ho sabem, es posa de manifest que ja tenim substituïts i que aquest és el Fòrum Balears Competitiva.

Efectivament, un se'l mira, mira l'acord del Consell de Govern, de dia 7 d'octubre de 2011, mira els objectius i una part d'aquests objectius són copiats dels objectius que s'encomanen al CES, una part, perquè lògicament hi ha una part que el fòrum lògicament no pot assumir. I se li atorga al Fòrum Balears Competitiva el caràcter participatiu i consultiu. I el Fòrum Balears Competitiva, almanco en el comunicat de premsa del Govern, diu que el funcionament del Fòrum serà atès amb mitjans materials i personals de la Conselleria de Presidència. I se'ns diu després, el Fòrum no costa res. No, és que mantenir el CES tampoc costa res més. Vostès en el comunicat diuen "amb mitjans personals i materials de la Conselleria de Presidència, per la qual cosa no suposa cap increment de despesa". No, no, és que mantenir el CES tampoc no suposa cap increment de despesa. O és que organitzar el Fòrum Balears Competitiva no suposarà..., qui ho farà? Qui ho fa? Persones de la conselleria efectivament, persones que hi dedicaran temps, no costa res. I l'organització de tot el fòrum no costa res? Sí que costa, es fan comunicacions, s'utilitza material. Exactament el mateix que feia el CES, exactament el que feia el CES! Ara els hem de demanar, efectivament, que ens presentin una memòria del cost econòmic del Fòrum Balears Competitiva, per la raó econòmica deu ser, perquè el fòrum té un cost, un cost absolutament injustificable en un context d'un Estatut que encomana aquestes funcions al Consell Econòmic i Social.

I la segona raó és la duplicitat. I una altra vegada els hem de dir que és falsa, perquè la duplicitat implicaria que les funcions que fa el CES de les Illes Balears les fa un altre organisme que no existeix. En tot cas la duplicitat hi és ara, amb la creació del Fòrum Balears Competitiva. I en tot cas hi ha duplicitat en relació amb un altre Consell Econòmic i Social, el del Regne d'Espanya. Ara bé, els dictàmens que elabora el CES no són elaborats per cap altre òrgan. De manera que si no els fa el CES, no els fa ningú. Per tant, no hi ha duplicitat. Digui'm quin altre fa els informes i els dictàmens del CES, digui-m'ho. De fet, nosaltres pensam que en un estat descentralitzat en el qual les

comunitats autònomes han assumit bona part de les competències, té molt més sentit el CES autonòmic que no l'estatal. I que jo sàpiga, el Partit Popular, no ha anunciat cap pretensió d'eliminar el CES del Regne d'Espanya.

I he de tornar dir que em sembla vergonyós que el Partit Popular faci referència als costos del CES, utilitzant l'afirmació demagògica que s'està a favor del diàleg sense cost, fals. Posarem xifres -fals-, on és el diàleg sense cost? El Fòrum Balears Competitiva és el diàleg sense cost? Aquest govern serà l'únic que seguirà cobrant assistències per venir a aquest Parlament i complir amb la seva tasca inherent en el sistema democràtic que és el control del Govern.

En definitiva, ja ho hem dit, jurídicament és molt qüestionable, està ple d'elements que l'únic que aporten és inseguretat jurídica, hi hauria d'haver informe del Consultiu. Hem dit que actua en sentit contrari a l'Estatut en la mesura en què el suspèn d'una forma sense límit. És a dir, el Pla econòmic i financer estableix un marge, fins al 2014, en canvi per a aquest organisme no. I també ho fa en contra d'allò que encomanen l'Estatut i la Constitució als poders públics, que és fomentar la participació i ho encomana a través del CES.

És per tot açò que lògicament rebutjam aquest projecte de llei. Rebutjam la suspensió d'aquest organisme. És un greu, gravíssim error i encara jo crec que seria el moment perquè el Partit Popular reconsideràs la seva posició. La posició del diàleg no costa res, doncs, jo li deman que avui canviïn d'actitud i optin per l'actitud del diàleg, no costa res, els ho asseguro, no costa res. Optin per la via del diàleg, obrin el diàleg amb el CES i trobin una sortida perquè aquests organismes es puguin mantenir, es redueixin els costos al límit que hagin de marcar i d'aquesta forma generarem seguretat jurídica i mantindrem allò que tots, tots varem deixar escrit a l'Estatut, que volíem un consell econòmic i social. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Martí. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 8416, 8418, 8419, 8424, 8426, 8427, 8449, 8450, 8451, 8452, 8453, 8454, 8455, 8456, 8457, 8431, 8428, 8429, 8432, 8433, 8434, 8430, 8435, 8436, 8437, 8438, 8439, 8440, 8441, 8442, 8443, 8445, 8446, 8447, 8421, 8422 i 8423, té la paraula l'Hble. Sra. Joana Barceló, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Senyors del Govern. La majoria absoluta del Partit Popular té límits, la Constitució i l'Estatut d'Autonomia...

(Alguns aplaudiments)

Fins aquí hem arribat, tot té límit, també la seva majoria absoluta. Per tant, hauríem de començar a col·locar-nos on som. Tenir una majoria absoluta i un govern no implica fer el que es vulgui, sinó donar compliment als marcs que entre tots ens hem dotat i hem pactat per tirar endavant la construcció d'aquesta comunitat i d'aquest país.

Dit això, assenyalam, des del Grup Socialista, imaginin, hem presentat 38 esmenes parcials que configuren tres alternatives a un projecte de llei d'un article que pretén la suspensió del CES, que -hem de tornar a repetir- és l'òrgan, no un òrgan, no, l'òrgan de participació, estudi, assessorament i proposta en matèria econòmica i social de la societat civil organitzada de les nostres illes. Estatut d'Autonomia, article 78.2, d'impossible substitució, l'òrgan de participació. No és un òrgan qualsevol, és el compliment de l'Estatut.

Trenta-vuit esmenes parcials per defensar d'una manera clara i contundent, de totes les maneres possibles que hem trobat, defensar el manteniment del CES. Per defensar dues coses, la participació ciutadana, la participació de la societat civil en els assumptes econòmics, socials, mediambientals, que és un dret constitucional i estatutari que donen aquestes normes bàsiques de convivència als ciutadans, per defensar aquest dret, per defensar el deure que té el Govern de facilitar aquesta participació i, evidentment, per defensar el propi Estatut d'Autonomia, un estatut d'autonomia que és el màxim marc institucional polític del que ens hem dotat en aquesta comunitat autònoma.

Quants acords queden ja que suposin una majoria qualificada que ens permeti construir comunitat? No s'adonen de la importància i el valor democràtic que té aquest acord estatutari? No se'n adonen? Creuen que veritablement no val la pena lluitar-ho? Amb tot el que ha suposat de cessions per part de tots i de voluntat de construir entre tot. En uns moments on la política està cada vegada més allunyada de la gent, en uns moments de dificultats econòmiques on és fonamental la seva legitimitat per a la participació de tothom, aquí ens podem permetre el luxe de rompre els pocs acords institucionals que ens queden? Ens podem permetre rompre els marcs de participació que ens queden? Ens aquests moments precisament?

Veritablement -repetim- trenta-vuit esmenes a un article per possibilitar totes, totes, totes les opcions. Evidentment les esmenes de supressió al projecte de llei del Govern perquè el CES quedi com està, aquesta és la primera, però després hem fet dues més, hem fet un bloc d'esmenes alternatives per visualitzar altres possibilitats de retallades en serveis i en despeses no bàsiques per als ciutadans. En aquest sentit, voldríem assenyalar que tirem endavant, tirem endavant, la racionalització de l'administració pública, però en un sentit diferent, en el sentit, precisament, d'aplicar l'article 80.2 del nostre Estatut d'Autonomia, que el Govern exerceixi la gestió ordinària de les seves competències a través dels consells i dels ajuntaments. Llevem pressió al Govern, donem oportunitats a favor dels consells i dels ajuntaments.

A partir d'aquí podríem suspendre la vigència d'alts càrrecs que amb un únic contingut polític no tenen cap funció específica que no pugui ser desenvolupada per un consell insular o per un ajuntament. Aquí hi ha àmbit d'estalvi. Evidentment, el cas més concret és el referit al delegat de Formentera. Però ben segur que en trobam més. Racionalitzem l'administració evitant duplicitats a favor de consells i d'ajuntaments. Aquesta és una línia amb una proposta molt concreta.

Segona línia, reduïm tot el que suposa contractacions externes d'assessorament jurídic que poden fer els treballadors de la casa. Per què no? Això suposa un estalvi quantificat en els darrers sis mesos ja amb unes quantitats considerables, no parlem de l'herència, ben segur, però ara també, eh? Ara, com que ningú no se'n fia de l'Oficina de Control Pressupostari totes les conselleries, per la seva banda, encarreguen informes jurídics laborals per treure la gent al carrer. Estam en aquest punt, duplicitat total, perquè ningú no se'n fia de ningú, malgrat tinguin un govern tan cohesionat. Aquesta és la realitat i això ho pagam.

Per tant, hi ha marge de llevar despesa amb aquest bloc d'esmenes, però encara feim un altre bloc d'esmenes, un altre que pot ser encara sigui més fàcil que és, evidentment, intentar reduir els costos del CES, en quin sentit?, en el sentit de reduir les seves funcions durant aquest termini que té de vigència el Pla d'estabilitat pressupostària 2012-2014 i que en aquest àmbit de temps, per exemple, la presidència sigui honorífica, per tant, que no hi hagi cap cobrament de dietes; que la secretaria general sigui un treballador, funcionari de l'administració pública; i a les dietes nosaltres posam una quantitat i els deim estam disposats a negociar zero.

És a dir, els possibilitam dues alternatives de reduir costos, de complir amb el Pla d'estabilitat financera mantenint el CES, fins i tot a cost zero. Què més volen? Si són motius econòmics, si són motius econòmics, evidentment haurien d'optar per aprovar algunes o admetre algunes de les esmenes que -repetim- donen aquestes dues oportunitats.

Per tant, si no les accepten, que pens pels debats que duim que no tenim massa punts a aconseguir-ho, malgrat haguem fet tots els esforços del món possibles, si no ho aconsegueixen, veritablement, què ens trobam? Que no trobam, els ho assegurem, cap raonament que justifiqui a nivell econòmic que és necessària una suspensió indefinida del CES en el marc d'un pla d'estabilitat acotat en el temps. No ho entenem de cap de les maneres. Ni és raonable ni és lògic ni té el més mínim sentit. L'única mesura indefinida que conté un pla d'estabilitat de tres anys de vigència, l'única mesura indefinida, és la suspensió del CES. La veritat, se'ns fa molt difícil entendre això i alhora que no s'accepti cap esmena perquè el CES funcioni a cost zero.

Què passa? Què passa? Que necessitam altres elements, altres motivacions que justifiquin aquesta decisió i, evidentment, l'única conclusió a la qual podem arribar és que són motius estrictament ideològics fonamentades en dues coses, crear àmbits de participació alternatius i els vots que varen tenir a les eleccions. Això són els dos arguments on acabam aquest recorregut del discurs del vicepresident i dels portaveus del Partit Popular. M'agradaria rebatre'ls, el primer, ja ho hem assenyalat a nivell estatutari, no es pot substituir l'òrgan de participació específic que és el CES per un altre

òrgan de participació, ni el fòrum és competitiu ni la mesa social tripartida ni altres, són espais de participació i concertació, però no substitueixen el definit per l'Estatut d'Autonomia.

Quina diferència hi ha entre Fòrum Balears Competitiva i el CES? N'ha dit una el portaveu anterior del PSM, la presidència, una és autònoma, independent. L'altra és el president del Govern de la comunitat autònoma. Independència total. A això li diuen autonomia, a això li diuen creure amb la participació. Però hi ha una altra de diferència, una altra diferència que tal vegada va passar desapercebuda, però la va assenyalar el vicepresident del Govern en el debat, l'altre dia, de rebuig de les esmenes amb text alternatiu o de supressió, (...) encara, la veritat és que més preocupant, què assenyala el vicepresident? Què assenyala? Que denota una determinada forma de pensar, si incloure com a funcions del CES que tengués opinió sobre temes socials i ecològics.

Aquí hi ha la diferència, que la participació ciutadana no la permeten ni en temes socials ni ecològics. Això és la diferència. Llegit textualment. Aquesta és la introducció, aquesta demostra cap on va l'acció de Govern. Ah!, això és la diferència, la independència i que, evidentment, no tothom té dret a participar, i el Govern diu qui té dret de participar a la societat civil organitzada. Visca la democràcia, açò veritablement té un component perillós.

Clar, després l'altre argument, l'altre argument que és que varen guanyar unes eleccions, i també ho diu el vicepresident econòmic, varen guanyar unes eleccions de manera prou ampla, amb una majoria tremendament important, i això ens legitima per a qualsevol cosa. Doncs, no. La legitimitat, per modificar una llei orgànica no la dona una majoria simple, la dona una majoria qualificada que avui aquí no tenen. Però és més, que els haguessin votat de manera majoritària per tirar endavant un seguit de mesures, encara podríem dir, bé, la gent els va votar coneixent què farien, però veritablement el seu programa electoral, el seu compromís electoral amb el qual es varen presentar a les eleccions i varen aconseguir aquesta majoria tremendament important no té res a veure amb l'actuació d'avui del Govern...

(Alguns aplaudiments)

... són una estafa, no deien que suprimirien el CES, entre d'altres coses. Aquest és el problema. Aquesta és la manca de legitimitat que tenen perquè no compleixen ni el programa amb el qual es varen presentar ni tenen la majoria qualificada que els permet canviar el marc de participació institucional que dona l'Estatut d'Autonomia en aquesta comunitat autònoma.

No és just ni és correcte ni democràtic callar les veus, callar les veus de la societat civil organitzada. No és just ni democràtic ni estatutari decidir digitalment qui participa i qui no participa. Veritablement, és trist democràticament i també és incorrecte democràticament variar els acords polítics institucionals de què ens hem dotat tots per tirar endavant aquesta comunitat autònoma.

Per tant, creim que existeixen alternatives a cost zero que poden tirar endavant sense haver de forçar, sense haver de forçar la democràcia participativa -repetim- en un temps tan durs, tan durs. Si veritablement creuen en àmbits de participació perquè la gent, els ciutadans, tothom pugui cooperar els hem de donar el camí i violentant el dret a la participació no ho aconseguiran. No estan legitimats, no estan legitimats per tirar endavant, ni per les eleccions ni per la necessària majoria qualificada que necessiten.

Aprovar avui aquesta llei de suspendre el CES és una estafa política i democràtica de primera magnitud. Per tant, pensin-s'ho, reflexionin.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. La Sra. Margalida Font manté les esmenes 8465, 8467, 8468, 8469, 8470, 8471, 8472, 8473, 8474, 8475, 8476 i 8466. Té la paraula per defensar-les.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, vicepresident. Senyores diputades, senyors diputats. L'aprovació del projecte de llei pel qual se suspèn la vigència de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament, el primer que vull dir aquí és que incompleix l'Estatut, l'incompleix. El CES és l'òrgan creat per l'autonomia i té rang estatutari, per tant, no es pot, de cap manera, suspendre per un decret llei.

L'article 78 de l'Estatut recull que el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears és l'òrgan col·legiat de participació, estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica, per tant, per suspendre el CES s'hauria de modificar l'Estatut, i no és una opinió meua, o almanco no només meua, són afirmacions d'advocats i també de catedràtics de dret constitucional. Aquesta suspensió va en contra d'una norma superior, i aquí hem de recordar també que les decisions de la comunitat han de complir l'Estatut.

La coalició que represent ha presentat dotze esmenes de supressió que van en el sentit d'intentar, dic intentar perquè vostès, senyores i senyors del Partit Popular, decidiran, bé, de fet, ja han decidit i han decidit aplicar -si em permeten l'expressió- aplicar *el rodillo* i, de fet, suprimir i anul·lar aquest ens de diàleg social, de consulta i d'assessorament que contempla el marc jurídic.

Al principi de la meua intervenció he posat de manifest que la suspensió és jurídicament discutible, però el que queda clar, queda molt clar, és que políticament és inadmissible i que presenta una proposició decididament antidemocràtica amb una finalitat política clara: anul·lar, tapar la veu als qui no opinen com vostès o els que qüestionen les seves dades.

Una decisió que a més de ser antidemocràtica és totalment injusta, ho hem de dir clar, molt clar, aquesta és una supressió fraudulenta del CES. A qui volen enganyar, senyors del Partit Popular? Això és una supressió encoberta del CES, sense cap mena de dubte, perquè queda molt clar que el tancament ni és per motiu econòmic, diguin vostès el que diguin, ni és un tema de duplicitat, atès que l'existència del CES no implica cap duplicitat.

És curiós que aquesta supressió coincideixi després que el CES incorporàs a la seva proposta de dictamen, que després varen quedar reduïdes pràcticament al no-res, a duríssimes crítiques en contra del projecte de llei de la Llei turística, o que la supressió esdevingués després que el vicepresident, Sr. Aguiló, afirmàs que el CES estava en la línia de governs anteriors, com el pacte d'esquerres. Jo no vull ser malpensada, no tenc per què ser-ho, però no em negaran que almanco aquesta coincidència és molta coincidència.

Al CES, la seva independència i la seva autonomia li ha costat la supressió, és un càstig del Govern del Sr. Bauzá per criticar de forma dura la Llei de turisme. Aquesta és la raó, segons el nostre punt de vista, que ha conduït a aquest govern a perpetrar aquest atemptat contra la democràcia participativa. La justificació que utilitza aquest govern i el Partit Popular, en defensa de raons econòmiques, per a la suspensió indefinida, indefinida, aquesta paraula a vostès se'ls oblidada amb molta freqüència, no s'aguanta ni amb agulles de cosir, i vostès ho saben. L'estalvi significa un 0,16% del pressupost autonòmic, 175.000 euros, però, a més, s'ha d'explicar que la partida més important és capítol 1, aquest capítol només dos corresponen a alts càrrecs, que són els que efectivament es podrien estalviar en aquesta suspensió, a la resta de personal se'ls aplica un canvi de destí, però la comunitat autònoma lògicament els continuarà pagant. Estalviar, no s'estalvia llavors. 175.000 euros, 170.000, no han dit exactament aquests, però aquests són aproximadament l'estalvi que, com a màxim, es podria aconseguir.

Miri, jo els propòs una solució, miri, canviï el delegat del Govern de Formentera, amb honors de virrei i càrrec de comissari polític, per la continuïtat d'un espai de participació per donar veu a la societat civil organitzada, ...

(Alguns aplaudiments, petit aldarull i remor de veus)

... i que constitueixi una plataforma de diàleg entre els agents socials i els poders públics, i a la seva composició d'un fet destacable és la pluralitat dels seus membres.

Senyores i senyors del Partit Popular, no hi ha color, és que no n'hi ha, feim el canvi, el feim? Per a nosaltres encantats, el podríem fer. Els ho pregunto: el feim? Si la seva resposta és no, perdran una possibilitat de demostrar que els interessa més la participació democràtica que la "dedocràtica". Vostès mateixos!

I deixaran palès que els centres de debat, diàleg, estudi i consens els interesses ben poc.

Tots vostès, senyores i senyors del Partit Popular, a les seves afirmacions públiques manifesten que el CES ha funcionat molt bé i que és molt important i que en temps de crisi es necessita i que vivim del diàleg entre sectors diversos en l'associació, idò jo ara em pregunto: idò per què el tanquen si és tan important? Si vostès el consideren tan important per què el tanquen? Ara, en temps de crisi, sobretot, si aquesta té la profunditat i la gravetat que patim actualment, és un instrument imprescindible per al bon funcionament de la democràcia; ara, precisament ara és el moment de promoure un impuls al CES.

I miri, els diré una cosa, el manteniment d'aquest òrgan de participació, de consulta i d'estudi, capaç d'elaborar informes des de la independència i amb rigor científic, és molt més profitós per a la societat que el conjunt d'assessors que mantenen vostès. Miri, aquí pot sortir una altra proposta: reduïm els assessors i mantenim el CES. És una altra que des d'aquí els faig.

Els en podríem fer mil de propostes, mil, i cap, cap, no n'acceptarien vostès cap, perquè vostès la idea ja la tenen clara, molt clara, claríssima, miri, vostès no escolten, no volen, rebutgen escoltant els ciutadans; vostès no han escoltat ni la CAEB, ni la PIME, ni Comissions, ni UGT, ni la resta de sectors representats en el CES, que afirmen que el Govern cerca callar les veus crítiques i la discrepància, ho diuen tots, tots, sense cap excepció. I vostès què fan davant això? Tancar portes, tanca les portes al diàleg; vostès a allò seu, cap endavant o cap endarrera, però sense escoltar. El pitjor és que dins aquesta barca hi som tots i ben segur, amb aquestes actituds i maneres de fer, naufragarem, només resta saber quan, però naufragarem segur.

Tots sabem i som conscients que el CES, a més de fer informes, dictàmens i de tenir i d'expressar opinió en temes importantíssims avui, com és la sanitat, l'educació, l'ocupació, la formació, l'ordenació del territori o l'economia, en aquests moments, tots de gran importància, deim i sostenim que el que implica la supressió del CES és rebutjar escoltar la ciutadania a uns moments difícils, en època de crisi, és bastant més greu que mai.

Senyors del Partit Popular, quan moltes veus de diferents sectors i de distints interessos es posen d'acord per dir-los que no facin allò que pensen fer, no s'haurien d'aturar mai a pensar qui és qui va equivocat? Si totes les veus van en la mateixa direcció, manco la seva, de veritat, no s'han aturat mai un moment a reflexionar? Reflexionin, ho pensin, pensin qui pot tenir la raó; que alguna cosa passa, que no es pot anar en contra de tot i de tots. No s'ho han preguntat mai, no ho han fet mai?

La pregunta, com pot ser si s'equivoca tothom manco vostè. S'ha de ser molt agosarat per pensar que un sempre té la veritat absoluta i pensar que els altres s'equivoquen.

Mirin, senyors del Partit Popular, perdonin les senyores que no faci referència a elles, no vegin cap manca de cortesia en la meua part, és que simplement ara em dirigesc al Govern.

(Algunes rialles i remor de veus)

Senyors del Govern del Partit Popular, siguin clars, el motiu de suspendre el CES és el de fer callar, és el de fer callar la seva veu, la seva veu, aquest organisme estatutari, perquè vostès, senyors del Govern, no es troben bé, no se senten còmodes amb l'objectivitat d'una veu independent i crítica, amb criteri i amb la llibertat de ser crítica i amb capacitat d'anàlisi de les línies polítiques del seu govern. La suspensió del CES suposa l'anul·lació definitiva i evita declaracions discrepants a la política ortodoxa que vostès practiquen i el CES es va pronunciar sobre aquesta política que fan vostès, i va alertar del perill per a l'economia que l'administració es dediqui només a retallar despesa i deixi d'invertir, afirmant també que una política d'aquest tipus només serviria per congelar l'activitat econòmica i abaixar el PIB. Això són paraules textuais en un moment d'aquest pronunciament.

En aquest moment, quan es va acabar de pronunciar això va començar el final del CES i el cop de gràcia final són les avaluacions que finalment no formen part del dictamen, referides que la Llei de turisme deroga, de forma tàcita, normes d'ordenació del territori. No formen part del dictamen final, però tenen ressò públic. Aquí acaba el CES i comença el retall en democràcia, posant el Govern en descobert la seva vertadera aposta: en política participativa, zero, zero i zero.

La nostra coalició lamenta profundament la desaparició del CES. Ara només li demanam al Partit Popular que no insulti la nostra intel·ligència, si vostès han decidit tancar el CES i governar a base de decrets lleis i governar a base de decrets lleis, els mou, no ho fan per necessitats econòmiques, no ho fan per necessitats econòmiques que imposa aquesta crisi, és, senzillament, perquè vostès, un dels seus objectius importants, importants de la dreta que tenim avui a les Illes Balears i que ens governa, sens dubte és retallar en llibertats democràtiques.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara, en torn en contra, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Margalida Prohens, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Iniciam ara el segon i darrer debat sobre la suspensió, que no supressió, tornam repetir, de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, sobre el funcionament del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, i ja els avanço que jo seré breu, perquè entre el debat anterior i els que hem fet abans del dia d'avui crec que ja ha queda perfectament clara i argumentada la postura del Grup Popular sobre el tema que avui

ens ocupa, com també hi va quedar ja, en el debat de totalitat, la postura del Govern amb una llei d'un sol article.

A més, després d'escoltar la Sra. Font, com a diputada no adscrita, veim que no fa cap aportació nova i que el seu discurs és exactament i sospitosament ben igual que el del Partit Socialista.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per primera vegada en aquest parlament el Partit Socialista té més temps per parlar que no el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

En primer lloc, com ja vaig fer en el debat de totalitat i també ha fet en diverses ocasions el vicepresident Econòmic, ...

(Remor de veus)

..., voldria manifestar públicament el reconeixement d'aquest Grup Popular cap a les persones, entitats, professionals i consellers que durant aquests anys han format part del CES, possibilitant un espai de diàleg social i elaboració d'uns valuosos dictàmens, especialment de caire econòmic, social i laboral. El CES ha comptat amb un bon grapat de professionals i la decisió que es pren avui res no té a veure amb aquestes persones ni amb les entitats que representen. La decisió presa pel Govern de les Illes Balears respon a una més de les que s'han hagut de prendre, en virtut del Pla d'equilibri econòmic de la comunitat, aprovat pel Consell de Política Econòmica i Financera, que contempla tota una sèrie de mesures per tornar l'equilibri als comptes públics de la comunitat. Un equilibri que s'havia perdut amb una administració sobredimensionada, que tenia una despesa superior a les seves possibilitats i que va dur a la insostenible situació d'arribar a tenir en aquesta comunitat més de 1.000 milions de d'euros de dèficit, senyores i senyors diputats.

Per tant, tot i que alguns continuen basant el seu discurs en què la raó econòmica és una excusa, els puc dir, sense por d'equivocar-me, que ja crec que hagués volgut el vicepresident, el president d'aquest govern i tots els seus consellers, que les circumstàncies econòmiques que han trobat haguessin estat excuses. Parlar d'excuses, quan han trobat 6.000 milions d'euros de deute; quan es van trobar més de 1.000 milions d'euros de deutes a proveïdors, o s'ha hagut de fer front a un pagament de 245.000 factures que vostès van deixar dins els calaixos, crec, sincerament, que és una broma de mal gust i una manca de respecte cap a les persones; sí, cap a les persones que vostès defensen, perquè aquestes 245.000 factures no eren ciència ficció, pertanyien a persones, a persones a qui vostès havien encarregat uns treballs que n'havien gaudit però no els havien pagat. Això és aprofitar-se de les persones i, com deim en bon mallorquí, això sí que són excuses, excuses de mal pagador.

I escoltant les seves intervencions, encara que sembli increïble, m'adon que encara no han après la lliçó, que ara que podrien tenir la perspectiva d'analitzar la situació des de la distància, i ja no dic reconèixer errors passat, a hores d'ara ja no deman tant, però tal vegada sí demostrar un canvi de rumb; però no, continuen obcecats amb una manera de fer política que ens ha duit a la situació que ens trobam avui. No s'adonen encara que no som davant una època de canvis, que som davant un canvi d'època. I pareix, amb les seves posicions, que pensen que per fer front a la crisi més greu de la història recent, per convertir aquest dèficit del 4% en dèficit del 0,33, per eixugar un dèficit de 600 milions d'euros en sanitat, per tenir liquiditat per pagar 245.000 factures, per fer tot això no s'ha de canviar de rumb; que d'aquesta crisi en sortirem mirant cap a una altra banda, creuant els dits i fent com si no passàs.

És ben igual que com va començar tot, ho recorden? A Espanya durant anys es va negar una crisi econòmica, de l'administració i bancària, com si per no parlar-ne no passàs, com si fos un somni, mentre els països dels nostres voltants ens anaven agafant avantatge amb les mesures que prenen. Però tanmateix la realitat es va imposar, tanmateix vam haver de despertar tots de cop i de sobta del somni del Sr. Zapatero. I ara som en aquesta fase, en la fase de prendre mesures i decisions difícils i dures, decisions com la d'avui, temporal, perquè torn repetir que el text que avui aprovarem contempla que el CES pugui ser restituit quan la situació econòmica i pressupostària de la comunitat així ho aconselli. En un temps extraordinari s'han de prendre mesures extraordinàries.

I quin és l'estalvi que aconseguim? Segons vostès, poca cosa; segons nosaltres, uns 580.000 euros, que és el que ha costat el CES aquest any, i que és, per cert, la quantitat que han inclòs a la seva esmena als pressuposts per garantir-ne la continuïtat, tot i les seves propostes d'avui la quantitat proposada via esmena continua essent de 580.000 euros. El CES ha costat una mitjana de 700.000 euros cada any, els darrers anys, entre sous, dietes d'alts càrrecs, remuneracions, aportacions a sindicats i entitats que en formaven part, despesa corrent, lloguers, etc. Res no té a veure amb la despesa del Fòrum Balears Competitiva, Sr. Martí, res no té a veure.

I vostès manegen unes altres xifres i diuen que aquest estalvi és poca cosa, *peccata minuta*, que no val la pena; si és que ja diuen que els comptes a ca d'altre sempre surten. Em creguin, a dia d'avui qualsevol estalvi d'això que anomenam doblers públics, de tots, és prou important per tenir-ho en compte, encara que a vostès els fes rialles, quan el president Bauzá parlàs d'estalvi de 3.000 euros, per canviar un sistema de tramesa de missatges per un altre a cost zero; o que vostès gastassin més d'1 milió d'euros en despeses de lloguer mentre hi havia edificis de la CAIB infrautilitzats; o que jo puc dir, per exemple, que hi ha empreses públiques que gasten fins a 20.000 menys en fotocòpies que el que es gastaven amb vostès.

Sí, són quantitats petites, però són recursos públics. I aquest estalvi del CES, més important que tots aquests, és motiu més que suficient per tenir-ho en compte.

(Remor de veus)

Perquè ja diuen que una gota dins l'oceà no és res, però aquest oceà no seria complet si li mancàs aquesta gota. I després venen aquí a donar lliçons d'austeritat, de com gastar menys i millor. Sincerament, crec que, repassant els *Diaris de Sessions* de les intervencions dels meus companys els darrers dies, queda ben palès que vostès lliçons d'austeritat en poden donar les justes.

I tenen raó, senyores i senyors de l'oposició, que el que avui es fa aquí és una decisió política. Faltaria més! Aquesta és la nostra funció, aquesta és la funció d'un govern, la funció del Parlament, prendre decisions polítiques, optar, decidir, prioritzar, renunciar, costar el que costi; perquè si s'està quatre anys còmodament instal·lat, sense prendre cap decisió difícil, després passa el que passa i és la ciutadania qui pren la decisió d'enviar-los on són ara. I davant aquesta crisi, aquest govern, amb el suport d'aquest parlament, n'ha pres moltes de decisions polítiques; aquest govern ha optat per un full de ruta molt clar: aprimar l'administració pública per prioritzar els serveis essencials, les persones, els proveïdors, llevar pes, alliberar crèdit al sector públic perquè la protagonista sigui la iniciativa privada.

I vostès també optaren, no passa res, per això som opcions polítiques diferents, perquè vostès, dins la seva llibertat, optaren per mantenir una administració pública enorme, duplicada, sobredimensionada, per damunt de fer front al pagament dels seus deutes; continuaven engreixant la maquinària pública damunt les esquenes dels contribuents, tot són opcions. Però aquesta no és la nostra.

Com els deia un company meu ahir, vostès optaren pel benestar de l'Estat per damunt de l'estat del benestar; perquè el deute incontrolat és el pitjor enemic d'aquest estat del benestar. I ara proposen eliminar el delegat de Formentera, la defensa de la figura del qual ja he fet també anteriorment, entenen que no s'està produint cap duplictat i que és la voluntat del Govern costar els seus serveis centrals a una illa afectada per la doble insularitat. I aquesta no és una proposta nova, ha sortit en diversos debats de pressuposts. No m'han enganat de res, ja li ho vaig dir, Sr. Vicepresident, que fins ara la solució a tots els seus mals havia estat l'impost de patrimoni. Ara, que vostè ha posat aquest impost, ara la solució de tot serà el delegat de Formentera. Encara que si em permet, posi aquesta proposta en quarantena, ja que si la recaptació de l'impost de patrimoni, que ells xifraven en 40 milions d'euros i que vostès sent realistes només l'han pressupostada en 20, aquestes lliçons d'estalvi que ens donen avui, s'han de posar si més no en entredit.

Ja per acabar, no puc deixar de referir-me a unes afirmacions que feia el portaveu del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca en el debat de totalitat. Deia que això és una deuterocràcia, que el camí per sortir de la crisi és un caos. Es veu que s'està molt còmode a les cadires del Parlament i vostès no tenen els proveïdors a les seves portes cada dia reclamant poder cobrar unes factures pendents des del 2008 i que necessiten per seguir subsistint. Encarregar feines i no pagar, això és una "deuterocràcia", una "deuterocràcia" i una vergonya.

Torn repetir, perquè es veu que no ho han entès, el tema de la majoria i de la minoria absoluta que he fet en el meu debat anterior. La majoria absoluta que ens han donat els ciutadans, ens dóna legitimitat per prendre decisions. El que no fa la seva minoria absoluta és donar-los poder ni legitimitat, ni res de res per bloquejar aquesta cambra, com van fer divendres passat! Això la seva minoria absoluta no els ho permet fer! Vostès no poden opinar de segons quins temes!

(Remor de veus)

I diuen que nosaltres som un frau. Saben què són vostès? Vostès són un perill, un perill públic de primera magnitud!

(Remor de veus i aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula el PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Si la Sra. Prohens m'ho permet, parlaré. I la veritat és que titllar l'oposició o els membres d'aquesta cambra de "perill públic", jo crec que aquesta cambra es mereix més respecte.

(Remor de veus)

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor!

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Amb la llei, amb la suspensió de la Llei 10/200, se suspèn -diu-, se suprimeix i se substitueix el Consell Econòmic i Social. La caricatura, per resumir-ho, podria ser fàcil. El CES és un organisme autònom independent, que no agradava al Govern, i el Sr. Bauzá en volia ser president. Com que no ho podia ser i no podia controlar ni la composició, ni el control de les decisions, ni tot el que pogués sortir allà i la transcendència que pogués tenir, la forma més fàcil és suspendre'l i em cream un altre, un altre que no té cost, no, no té cost, té cost zero. Al Consell de Govern, quan s'explica aquest acord, es diu que la despesa anirà a càrrec de la Conselleria de Presidència, que lògicament faran convocatòries, faran actes, prenen acords, els acords s'han d'executar. No, no du cap cost. Si no du cap cost, Sra. Prohens, no sé què fan. Açò sí, es remarca molt l'acord, els seus membres no tenen dret a la percepció de dietes per a l'assistència a les sessions. És la seva gran obsessió. Però siguin un poc transparents, el Sr. Vicepresident o el Sr. Conseller d'Agricultura, quan han assistit al Consell Econòmic i Social han cobrat les dietes? Sí, les han cobrat. És la despesa a la que tant vostès es refereixen i la causa que avui suspenguin el CES, el Sr. President ha cobrat les dietes.

Ens diuen i ens menteixen una altra vegada, per què no diuen les coses clares? Ens menteixen de la mateixa forma que ho feien ahir amb allò de la contractació d'aquests 6.000 treballadors públics, d'aquesta forma es referia la portaveu del Grup Popular, que hem engreixat l'administració, 4.482 que provenien i ahir ho vam deixar clar, a través del procés d'estatutització. Jo crec que ho vam deixar clar, aquest engreixament a què vostè es referia, però avui li he duit les resolucions. Miri, la resolució d'integració amb la condició de personal estatutari del complex hospitalari, si no la té jo la hi pas, és de 2011, de la Fundació Pública Sanitària de Manacor, de la Fundació Pública Sanitària de Son Llätzer, són aquí. Miri, la llista clara de tot el personal. Nova contractació, veritat?, nova contractació, són aquests 4.482 treballadors i sap com es va fer aquest acord?, amb una llei que vostès van aprovar. Té a veure amb la justificació d'un engreixament el qual és absolutament fals i es basa una altra vegada amb una mentida, amb la mateixa mentida d'una ...

(Remor de veus)

No, tranquils, d'una decisió que no se sustenta en res. Miri, els llegiré l'acta del *Diari de Sessions* del febrer del 2011. Deia: "els professionals de Son Llätzer i Manacor s'ho mereixen, a açò. Es mereixen que complim des del Grup Popular amb el compromís d'estatutització que vàrem adquirir -que vàrem adquirir- ja fa un grapat d'anys, un compromís, per cert, renovat pel president del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Bauzá, que es reuní amb la majoria de sindicats representants a la Mesa sectorial". Ho deia la Sra. Castillo i Ferrer. Aquí hi ha els 6.000 treballadors. Ho saben? Era el seu compromís, el seu acord i les resolucions que es van fer després. Aquí hi ha els 6.000 treballadors.

Aquesta és la mentida que avui volen transformar i dir que suspenem una cosa que suprimim i que en el fons substituïm. I la realitat és més clara ja impossible. Jo vull acabar amb les paraules del mateix CES, perquè per a mi són les que realment avui tenien sentit i aquestes paraules diuen que el CES sempre ha estat una institució de participació, de consens i punt de trobada de distints sectors socials, i considera imprescindible negociar amb el Govern, per tal de trobar una alternativa al tancament provisional, que possibilités dur a terme l'objecte de les seves funcions institucionals", 30 de maig de 2012. Vostès els van tancar la porta.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ho tornaré repetir, li ho tornaré a repetir perquè no crec que ho tenguí gens clar. La legitimitat que dóna la majoria absoluta al Partit Popular té un límit: la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. Entengui-ho, açò, entengui-ho. I respecti una altra cosa que estaria bé que comencessin a tenir clara, i és la capacitat d'aquest parlament de fer política, la nostra capacitat de fer propostes, de fer debat, perquè aquí es pugui realitzar debat i política. Per tant, les propostes que nosaltres podem fer, les propostes que realitzarem, les esmenes, les diferents iniciatives a què dóna marc aquest Parlament, les exercirem, i no perquè vulguem donar lliçons a ningú, només faltaria, sinó perquè és el nostre dret i deure de participar en política.

(Alguns aplaudiments)

I això no ens el llevaran, només faltaria! Que és que no podem presentar propostes? 38 esmenes a un únic article, no han merescut ni el més mínim comentari. Creuen que açò és la més mínima capacitat de treballar per construir un acord diferent? De què estam parlant? No podem aquí, no ho hem fet en ponència, en comissió a plenari tampoc? Està bé que dugui la lliçó apresca escrita, però també estaria bé que aprenguéssim a escoltar, a escoltar i evidentment a defensar posicionaments. Tenim tota la legitimitat del món, des de la diferència, que siguin diferents, només faltaria! Ara, escoltem un poc i responguem els debats polítics que vertaderament es plantegen.

38 esmenes, dos blocs d'aquestes esmenes permeten mantenir el CES sense cost. No els interessa. Per tant, la part econòmica del tancament del CES és una excusa. Açò és una regla de tres que ningú no rebut ni ningú no qüestiona. És així! A partir d'aquí si no són motius econòmics, què són? Motius ideològics, són simplement motius ideològics i ho hem assenyalat. L'àmbit de participació, el Govern el substitueix i -repetim- açò va en contra de l'Estatut. L'òrgan de participació ciutadana és el CES, definit per l'Estatut d'Autonomia, substituir-lo no és possible. I la motivació de la substitució que no es diu, la vull tornar reafirmar per què? Perquè repassi el text de la intervenció del vicepresident econòmic aquí fa una setmana. Per què hem d'entrar a debatre o tenir opinió damunt els temes socials i ecològics? I açò li dóna una determinada forma de pensar. Eren acords fets en aquesta casa des de la unanimitat i perquè la gent no pugui opinar damunt allò que el Govern o els problemes de la gent, el suprimeixin. És així de clar.

I com que són el Govern i el Govern ha de fer l'aportació econòmica al CES per mantenir fins ara la seva existència, creuen que açò els dóna la legitimitat, la prepotència diria jo, de decidir sobre la seva existència. Açò no funciona així. Creim que és fonamental i ho tornarem assenyalat, defensar el CES com a l'òrgan, l'Estatut ho diu, que ens ha de facilitar i possibilitar la participació institucional. Per tant, demanaríem que fossin capaços de garantir el més mínim i bàsic acord polític, l'Estatut d'Autonomia, que ens permet construir comunitat en aquestes illes. Creim que no val la pena, per una prepotència malentesa, fer passes enrere en l'àmbit de participació, l'àmbit de democràcia participativa que volem aconseguir.

Anam en contra de totes les línies europees, de totes. I en aquest sentit creim que val la pena lluitar-ho. I el millor reconeixement que podem fer a totes les persones que han participat en el CES al llarg de la història, la portaveu del Partit Popular ho ha volgut expressar aquí, el màxim reconeixement cregui'm que seria el seu manteniment. Facin un esforç i permetin un manteniment del CES, en el marc de les retallades econòmiques que es puguin pactar.

Per tant, la darrera oportunitat, ho hem treballat, ho hem lluitat i estam totalment convençuts de què és important per garantir aquest canvi participatiu i de democràcia. No podem fer una passa enrere més. A més, ara damunt les Festes de Nadal, l'esperit nadalenc estaria bé que es pogués manifestar. La resta, evidentment, seria acabar d'una manera molt trista, negant als ciutadans la veu que malgrat tot, no callaran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Sra. Font, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Vicepresident, senyores i senyors diputats. Sra. Prohens, la primera cosa, no és difícil que l'argumentació del Partit Socialista i la meua vagin en la mateixa línia, no és difícil, però sap per què?

(Remor de veus)

No, no, deixi'm ..., jo he respectat absolutament el torn de la Sra. Prohens. M'agradaria que aquesta bancada fes el mateix amb mi. No és difícil i li diré per què. Perquè front un acte totalment antidemocràtic, allà m'hi trobaran a mi i segurament al Partit Socialista.

(Petit aldarull i remor de veus)

Una altra cosa també m'agradaria dir. Vostè ha dit aquí, ha pujat i ha dit que no podem opinar. Sí, sí, vostè ha dit que no podem opinar, sí, sí, ho ha dit...

(Remor de veus)

Si a mi, com a diputada de Formentera, no em deixen crear el Grup Mixt, perquè vostès saben que un acord de tots els grups parlamentaris ho faria possible. Això ho saben vostès tan bé com jo!

(Remor de veus)

I vostès no volen, si em lleven la paraula per intervenir ..., perdoni? Pot tornar fer el gest, que el vegi tothom ...

(Se sent una veu de fons que diu: ui, ui, ui!)

Perdoni, ... escolti, sí, sí, sí me l'ha fet, Sra. Presidenta, per favor.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Font, continuï. Senyors diputats, correcció, continuam. Sra. Font, continuï.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

M'agradaria que cridés a l'ordre, perquè crec que és un gest que en aquesta cambra no es pot permetre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Font, he dit correcció, per favor, continuï.

(Remor de veus)

A ella no, no li he dit a ella, evidentment, Sra. Costa. Continuï, per favor.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Bé, si vostès no permeten que la diputada de Formentera pugui intervenir com qualsevol diputat d'aquesta cambra i encara he de sentir que no podem opinar, escolta, què feim aquí? Diguin-m'ho, vostè digui-m'ho i després ja en parlarem.

(Remor de veus)

Sí és Nadal, comença el Nadal i segurament deu ser per això.

Vegem, vaig al que he d'anar, vostès quan pugen aquí a la tribuna, quan pugen aquí, pareix que aquesta tribuna es converteix automàticament amb el túnel del temps i són transportats a una legislatura anterior, perquè només tenen un fi vostès, sols fan retrets a l'oposició, un rere l'altre. No he sentit, i ahir ho vaig dir, no he sentit cap resposta, ni una! És que ni una! A mi m'agradaria que vostès qualche vegada contestassin les preguntes. No a les que jo faig perquè no puc, però sí a les que els fan els companys d'aquesta bancada.

Miri, jo crec que el diàleg és fonamental per a un govern, sempre, en totes les etapes, però especialment en època de crisi. És més important que mai. Senyores i senyors del Partit Popular, el diàleg social ha de ser l'eina i l'instrument essencial que ens ha d'ajudar a sortir de la crisi. Només en podrem sortir debatent, dialogant i en forma de concertació social. Vostès avui s'estan carregant això, precisament el diàleg.

Avui he sentit, i ho ha dit clarament la Sra. Prohens, que eren motius polítics. Estic contenta perquè fins ara havia sentit que eren motius econòmics, duplicitats. Avui vostè ha sortit aquí i ha dit clarament "motius polítics"; perfecte. Ideològics, perfecte, perquè fins ara no ho havien dit.

Miri, evidentment que són motius ideològics, perquè se li han fet propostes, propostes per poder mantenir el CES, propostes a cost zero i vostès no les volen acceptar. Clar que no les volen acceptar, perquè són motius ideològics. Vostès no volen que la gent parli, vostès no escolten. Ho ha dit aquí, "no poden opinar", això és el que vostè ha dit aquí, aquí ho ha dit, i em pareix gravíssim, gravíssim, Sra. Prohens, gravíssim.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No em fa falta, llegir, no em fa falta llegir, Sra. Prohens, cap ni una. A més no vull entrar..., això no és un debat entre vostè i jo, no hem de llevar el protagonisme que avui té i per què estam aquí. Vostès s'estan carregant el CES, l'òrgan democràtic que val.

(Remor de veus)

Miri, no, el que vostès no han de fer és parlar-me quan jo estic..., no, no. Home, clar!

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, per favor... Per favor, ella té el torn de paraula, deixin-la parlar, no, no la interrompin. Sra. Font, ha d'anar acabant, ja. Ha d'acabar.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, ja acabaré perquè evidentment aquesta darrera intervenció meva avui en aquest plenari crec que ha estat boicotejada absolutament pels senyors de la bancada del Partit Popular, que m'han estat interpellant i fins i tot m'han fet un gest, m'han fet un gest que m'agradaria que es retiràs, aquest gest, *ah hombre* no, m'agradaria que es retiràs, perquè és gravíssim, això, gravíssim, gravíssim.

(Més remor de veus i aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té el torn de paraula per contrarèplica el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Margalida Prohens, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té raó, Sra. Font, no és difícil que la trobem en les línies i els postulats del Partit Socialista, per qualche cosa és la secretària general del Partit Socialista a Formentera, per qualche cosa.

(Alguns aplaudiments)

Poder opinar..., poder opinar, poden opinar del que vulguin. Jo no he dit això; ara, per poder elegir el president o la presidenta del Parlament han de tenir una majoria. Això és el que he dit, que de segons què, a vostès, la seva minoria no els permet opinar ni elegir.

Vostè torna a demanar el grup mixt. En contra dels lletrats d'aquesta cambra?, en contra de l'informe signat per tots els lletrats? I jo ja per curiositat i per anar a allò pràctic, quantes vegades ha defensat vostè una postura diferent, ni que sigui una mica, de la del Grup Socialista? O quantes vegades hi ha votat en contra?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per fer dos aclariments abans de començar, diu la Sra. Barceló que el capítol 1 no compta; per tant els 1.000 milions d'euros del pressupost d'aquesta comunitat que van a capítol 1 tampoc no els comptam, aquests tampoc no compten.

El que va dir el vicepresident al debat de totalitat és que vostès sí tenien motius ideològics quan van crear el CES, perquè per això volien no que fos un òrgan de consulta i assessorament, volien que fos un òrgan planificador, i l'economia planificada ja sabem quina és, l'economia planificada és l'economia marxista, ideologia pura i dura.

(Aldarull)

I després d'escoltar totes les seves intervencions em reafirm en dues afirmacions: l'oposició és prou agosarada per venir a donar lliçons de control de la despesa i d'estalvi, i el diàleg social per a l'esquerra és molt important, molt important quan estan a l'oposició. Lliçons d'estalvi quan es gastaven més de 1.000 milions d'euros que no tenien per quedar bé amb tothom?, quan deien als proveïdors que cobrarien i estaven fins a quatre anys a pagar factures? Clar, que tots els proveïdors haguessin cobrat amb la mateixa celeritat que ho va fer un alt càrrec del Partit Socialista la seva expropiació per ventura el problema no hagués estat tan greu. O si s'haguessin destinat els doblers del estudis de la Platja de Palma podríem mantenir el CES sis anys. O si no tenguéssim una amenaça potencial de gairebé 90 milions d'euros en indemnitzacions per protegir a la carta tampoc no faria falta, llavors el CES.

I parlen de despeses externes. Però si vostès es van fer famosos per les seves despeses externes. Les seves inversions silencioses, avui que el Sr. Martí ens ha parlat tant de fe...

(Remor de veus)

...les seves inversions silencioses eren un dogma de fe, un misteri, o hi creies o no hi creies. Vostès contractaven un consultor extern, extern de Saragossa, perquè els preparàs una agenda de contactes durant un viatge a Colòmbia i Panamà en plena crisi, amb un negociat sense publicitat al mòdic preu de 30.000 euros.

(Més remor de veus)

Per acabar amb la seva segona afirmació, vostès defensen el diàleg social, el diàleg social quan estan a l'oposició, perquè mentre governen no escolten res ni ningú. Varen fer un pla jove, un pla de joventut, i varen comptar amb un consell de la joventut, sí, una vegada; es varen reunir amb el Consell de Joventut una vegada. No van ser capaços de treure el pla d'igualtat perquè els sindicats els van donar plantada a les meses de negociació, perquè el Sr. Zapatero havia baixat el sou als funcionaris sense cap diàleg social.

I el que és més greu: vostès van passar per alt no només el diàleg social, sinó el que deien el Parlament i la ciutadania. Vostès, des del seu tarannà, des del seu foment de la participació ciutadana i el seu respecte pel diàleg, es van oblidar, quan van quedar en minoria parlamentària, sense el suport d'aquest òrgan que representa la veu dels ciutadans, es van oblidar de consultar el que pensaven els ciutadans convocant eleccions anticipades. Vostès que defensen sempre els referèndums, per què no el van convocar, el principal referèndum, que és la convocatòria d'eleccions? Diàleg sí, quan i com els convé a vostès. Quan perillaven les seves cadires ben alerta que van estar a escoltar els ciutadans.

Per això els demanaria jo no ja que se sumin o col·laborin amb el camí iniciat per aquest govern, però sí que pel bé dels ciutadans d'aquestes illes ens deixin intentar fer el que vostès no es van atrevir a fer per por i manca de decisió. Si no s'hi volen sumar, almenys no ho bloquegin, no sembrin dubtes sense fonament, i no juguin el joc de la confusió, estiguin a l'altura de les circumstàncies, baixin dels núvols i no segueixin inventant una realitat que només vostès tenen dins el cap.

Per això, i essent plenament conscients d'aquesta realitat, avui el Grup Popular votarà en contra de les seves esmenes.

I ja deixant de banda l'enfrontament polític i el debat, només em resta desitjar-los un bon Nadal i unes molt bones festes.

(Cridòria i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada esgotat el debat, esgotat el temps del debat de les esmenes, passam a les votacions.

En primer lloc, votarem conjuntament totes les esmenes de supressió, que són les següents: totes les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, RGE núm. 8064, 8065, 8066, 8067, 8068, 8069, 8070, 8071, 8072, 8073 i 8074.

Les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 8414, 8424, 8426, 8428, 8429, 8433, 8434, 8430, 8435, 8437, 8439, 8440, 8441, 8443 i 8423/12.

Totes les esmenes de l'Hble. Sra. Margalida Font, RGE núm. 8465, 8467, 8468, 8469, 8470, 8471, 8472, 8473, 8474, 8475, 8476 i 8466/12.

Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra; 23 a favor; cap abstenció.

Votarem ara la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista que no són de supressió, RGE núm. 8418, 8419, 8427, 8449, 8450, 8451, 8452, 8453, 8454, 8455, 8456, 8457, 8431, 8432, 8436, 8438, 8442, 8445, 8446, 8447, 8421 i 8422/12.

Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra; 18 a favor i 5 abstencions.

Finalment, passam a la votació conjunta de tot l'articulat: la denominació del títol del projecte, de l'exposició de motius, l'article únic, les disposicions addicionals primera, segona i tercera, les disposicions transitòries primera, segona, tercera i quarta, les disposicions finals primera, segona, tercera i l'annex.

Començam a votar. Votam.

Queden aprovades per 33 vots a favor; 23 en contra; cap abstenció.

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i les modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei per la qual se suspèn la vigència de la Llei 10/2010, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el seu funcionament.

Sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS